

ૐ નમઃ

શ્રી સહસ્રદ્વેષ પાર્શ્વનાથાય

પ્રાસંગિક

શ્રી માટુંગા કચ્છી શ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક જૈન સંઘના અતિ લાવલયા સ્વાગત આથે પૂ પરમવિદુષી શ્રી સુનંદા-શ્રીજી મહારાજ (મારા ગુરુણી) સપરિવાર શુભમુહૂર્તે શ્રી સહસ્રદ્વેષ પાર્શ્વનાથ પ્રભુની છાયામાં આતુર્ભાસ પ્રવેશ કરી પધાર્યા. શુણાનુરાગી અને ધર્મી વર્તુલમાં આનંદ છવાઈ ગયો. આવા વિદુષી રત્ન પોતાના આંગણે આતુર્ભાસ માટે પધાર્યા તેથી સંઘ આનંદ વિભોર બન્યો છે “જે જ્ઞાની હોય તે બીજાને પણ જ્ઞાન આપવા જ આહે” એ ન્યાયે તેઓશ્રીએ તેજ દિવસથી પોતાના જ્ઞાનનો સ્રોત વહેતો મૂકી દીધો જ્ઞાનસ્રોતસ્વિનીના સ્રોતમાં અનેક આત્માઓ આકંઠ સ્નાન કરી પાવન થવા લાગ્યા. ભાવિક આત્માઓને ભાવતાં ભોજન મળ્યાં. કેટલાક એ સ્રોતને ચિરંજીવી ધનાવવા અંતરના અણુએ અણુએ વ્યાપ્ત થનાવી દીધો. કેટલાકે જીવનસ્થ ! કેટલાકે કંઠસ્થ ! શ્રી સહસ્રદ્વેષ પાર્શ્વનાથ પ્રભુના મંદિરના પગથિયે ચડનાર કોઈપણ ભાગ્યશાળી આત્માઓ વીરવાણીના સ્રોતથી વંચિત ન રહે એવી ભાવના પૂ ગુરુદેવના દિલમાં બગી. “સર્વો જીવ કંઈ શાસન રમી” એવા વીરના વાક્યની જેમ !

અને એ માટે અપાડે સુદ ખારસના પવિત્ર દિવસે મને
પ્રેરણા કરી કે, “ વસંત, તું એવા શબ્દોમાં મિતાક્ષરી
સુવાક્યો લખ કે દૂંકાણુમાં દરેકને ધર્મનો યોગ મળે અને
દરરોજ એ યોગ વચ્ચેનો “ ખેલેક બોર્ડ ” પર લખાય.
જેથી સંસારના રસિયા આત્માઓ વાંચે અને સંસારના
રસને ઓછો કરી ધર્મ રસનાં પાન કરી પાવન બને.
આતુર્ભાસના ચારે મહિના સુધી આ ક્રમ ચાલુ રહેવો
જોઈએ. ” મને પણ પૂ. મારો ગુરુદેવ તરફથી મળેલી
પ્રેરણા રુચિ ગઈ. લેખન કાર્યમાં ખાસ કેઈ પ્રવૃત્તિ ન
હોવા છતાં “ ગુરુવાક્ય પ્રમાણુસ્ ” કરી મેં લખવાનું
શરૂ કર્યું. તેરશથી કાગળ પર લખાણ શરૂ થયું. ચૌદશથી
“ ખેલેક બોર્ડ ” પર શરૂ !

જ્ઞાની સૂચિત પણ સદૈવ સફળ બને છે. આ
બોર્ડ લેખ રચના સૌને પસંદ પડી ગઈ. મેં પણ તન
અને મન બન્ને લેખન કાર્યમાં જોડી દીધાં. કેઈપણ પુસ્તકનો
આશ્રય લીધા વગર હું જેમ જેમ લખતી ગઈ તેમ તેમ
મારો અંતરનો આનંદ વૃદ્ધિ પામતો ગયો. આજના
ધમાલીયા યુગમાં મુંબઈ જેવી મોહમયી નગરીમાં ધમાલીયું
જીવન જીવતાં અને “ નો ટાઇમ ” એ મંત્ર જપતા જીવાત્મા-
ઓને યોગ મળે, દૂંકાણુમાં જીવનોપયોગી વાંચન મળે એ
રીતે ભાંગીતૂટી ભાષામાં અને ભાંગ્યાતૂટ્યા શબ્દોમાં મારા
હાથે લખાણ થતું ગયું. એમાં અલંકારી શબ્દો ગોડવાયેલા
નથી, સાદી ભાષામાં લખ્યું છે. છતાં વીરવાણી અને

ગરે, પ્રેરણાના અભાવે બાકીના કહી શકાય નથી. આવા
 નવાના શબ્દો માત્ર એ જાણ એવા સમજીએ. જોયે એ
 માત્ર પરમ એવાની એવા જેવે અને બુદ્ધિ જ છે. આવા
 પુનરાવર વહેતો મરતો; બુદ્ધિ એ પુનરાવરન મંગલ
 કરી તત્ત્વરૂપ નવનીત મેળવ્યું. વધારે વિષય બુદ્ધિ એ
 તત્ત્વરૂપ નવનીતની વહેંચણી કરી. મારા બાવમાં જે બાવ
 તે તત્ત્વરૂપ નવનીતનું બોજન. મારા જીવનને બુદ્ધિ બનાવી
 ગયું. ગરેબર આ બુદ્ધિજિન મહાન છે ! મેળાવીની
 પ્રેરણાબળે મેં લખ્યું બીજા માટે; પણ મને એમા લાભ
 જોઈએ નથી મળ્યો ! કંઈક અંશે તન, મન, વચનની
 એકાગ્રતાનું બળ કેળવી શકવાનો સ્વાદ ચાદ રહી જાય
 એવો છે.

સૌ કેઈ આ સુવાકયા વાંચે, ધર્મઝરણાંનાં નીર
 પીએ અને ગમરતાની કેડીએ ચાલી મોક્ષ નગરના પ્રવાસી
 બને. માત્ર લખીને કે વાંચીને રાજ થવાનું નથી. એ વાંચન
 અને લેખનનું પાચન થાય તો જ લખ્યું-વાંચ્યું પ્રમાણ
 છે. માત્ર એવી શક્તિ મળવાથી મુક્તિ નહીં મળે પણ
 અંતરથી આસક્તિભાવ છોડવાથી જ મુક્તિ મળશે એ
 નિઃશંક છે.

આ ધર્મઝરણાંના સુવચનો જે બોર્ડ પર લખાતા
 હતા તેમાં બીજીવાર લખતાં મેં શાબ્દિક થોડાક સુધારો
 કર્યો છે.

જ્ઞાન મહોદય
પૂ. પ્રવર્તિની શ્રી ખાંતિશ્રીજી મહારાજ

જન્મ :
નાગલપુર (કચ્છ)
સં. ૧૯૫૮

દિક્ષા :
અ મ દા વા
સં. ૧૯૭૪

પ્રવર્તિનીપદ
ધ્રાંગધ્રા
સં. ૨૦૧૧

જેઓની પવિત્ર કલમે અનેક પુસ્તકો લખાયેલાં છે, જેઓશ્રીની
જોસીલી વાણી મનોમુગ્ધ કરે એવી છે, અને જેઓશ્રી નારી ઉત્કર્ષ
માટે સદા ચીંતનશીલ રહે છે એવા પૂજ્યશ્રીજીના ચરણોમાં
અભિનવ ભાવે વંદના.

“સુતેજ”

બા. ધ.
પૂ. શ્રી વસંતપ્રભાશ્રી મ.

બા. ધ.
પરમવિદુષી
પૂ. શ્રી મુનંદાશ્રીજી મહારાજ

“શ્રી સુતેજ”

“શ્રી ગુરુદેવ”

ગુરુના વદન પર પ્રેરણાની પરખ છત્તકાર્થ રહી છે, અને શિષ્યાના વદન પર સ્વીકાર્યભાવ ઉભરાર્થ રહ્યો છે જેના પરિણામે ધર્મઝરણા વહે છે.

પમારેલા તેમજે શં. રત્નરમણ મહારાજે અને ૫ પદોનાં
 ૨ પાકવા ખાર ગંગતા આગેવાન બાઈબાઈને પત્રિકા
 ભી કે જાન પંગતી ગમી જે પ્રમુખ ન પધગતીએ તો
 તીનો ત્યાગ કરવો. ત્યાંથી મેમ્બર ખાર વિવર રોકવા.
 દરમ્યાન માદંગાથી કાર્યકર્તાઓ આવમોય પ્રવેશ વિવર
 નક્કી કરવા આવતાં જેડ વડ મુકેને રનિવારે પ્રવેશ થવાની
 જલ્દિયા કરાઈ. પાંગમના શીન પમારી પ્રવેશ મુકેને ૫
 મહારાજશ્રી સમયસર માદંગા આવી પદોંગનાં મામમમ
 અને વિધિપૂર્વક સામૈયું કરી પ્રવેશ કરાવવામાં આવે
 અને ઉપાશ્રયમાં ઉપસ્થિત ૫ શ્રી કેશશ્રીજી મહારાજ
 સાહેબના આનિદ્યમાં સંઘ સમક્ષ મંગલ દેશના ઉદ્દ્યોધ
 પ્રવેશ મહોત્સવ આનંદપૂર્વક ને સારી રીતે ઉજવાયો
 તેજ દિવસથી વ્યાખ્યાનમાળા શરૂ થઈ. ૫ મહારાજશ્રી
 રોગક ધર્મવાણી શ્રાતાઓના અંતરને સ્પર્શવા લ
 ચાતુર્માસ નિયમોની છાપેલી પત્રિકા વહેંચવામાં ૨
 તદઅનુસાર દરેકે યથાશક્તિ નિયમો લીધા.

અષાઠ સુદ દશમના સૂત્ર વાંચન શરૂ થના
 દેશનાધિકારે શ્રી પન્નવણા સૂત્ર અને લાવનાધિ
 ચંદ્રપ્રભ ચરિત્ર વાંચવાનું નક્કી થતાં તે વહે
 ઉછામણીનું ધી અનુક્રમે ૧૦૫ મણુ શ્રી દેવશી
 લોદરીઆ અને ૬૫ મણુ શ્રી સુંદરલાલ દલપતલાલ
 બોલીને લાલ લીધો, પૂર્વવિધિઓ પછી સૂત્ર

પૂ. સાધ્વીશ્રી ખાન્તિશ્રીજી મહારાજ સાહેબનો પરિવાર.

સંવત ૭૯૮૦૨ ને ચૌવીશની સાલે પવિત્રાત્મા ચારિત્રશીલ પૂજ્ય સાધ્વીશ્રીજી
 દાણા આઃ માદુંગા સદસદૃષ્ટા પાર્શ્વનાથ કચ્છી જૈન ઉપાશ્રયમાં ચાતુર્માસ
 પધાર્યા તેની બધ્ધ વાદગીરી નિમિત્તે.

પરે પધારેલા તેમણે સં. ૨૦૨૫ના કારતક સુદ ૫ પહેલાં પ્રભુજીને પધરાવવાની અલિલાખા વ્યક્ત કરી. આ કાર્યને પાર પાડવા ખાર સંઘના આગેવાન લાઈઓએ પ્રતિજ્ઞા લીધી કે જ્ઞાન પંચમી સુધી જો પ્રભુજી ન પધરાવીએ તો ઘીનો ત્યાગ કરવો. ત્યાંથી ચેમ્બુર ખાર દિવસ રોકાયા. દરમ્યાન માટુંગાથી કાર્યકર્તાઓ ચાતુર્માસ પ્રવેશ દિવસ નક્કી કરવા આવતાં જોઈ વદ છઠ્ઠને રવિવારે પ્રવેશ થવાની જાહેરાત કરાઈ. પાંચમના રીવ પધારી પ્રવેશ મુદ્દતે પૂ. મહારાજશ્રી સમયસર માટુંગા આવી પહોંચતાં ધામધૂમ અને વિધિપૂર્વક સામૈયું કરી પ્રવેશ કરાવવામાં આવ્યો અને ઉપાશ્રયમાં ઉપસ્થિત પૂ. શ્રી કેસરશ્રીજી મહારાજ શાહેજના સાનિધ્યમાં સંઘ સમક્ષ મંગલ દેશના ઉદ્દ્યોધી પ્રવેશ મહોત્સવ આનંદપૂર્વક ને સારી રીતે ઉજવાયો ને તેજ દિવસથી વ્યાખ્યાનમાળા શરૂ થઈ. પૂ. મહારાજશ્રીની રોચક ધર્મવાણી શ્રોતાઓના અંતરને સ્પર્શવા લાગી. ચાતુર્માસ નિયમોની છાપેલી પત્રિકા વહેંચવામાં આવી. તદ્અનુસાર દરેકે યથાશક્તિ નિયમો લીધા.

અપાડ સુદ દશમના સૂત્ર વાંચન શરૂ થનાર હોઈ દેશનાધિકારે શ્રી પન્નવણી સૂત્ર અને ભાવનાધિકારે શ્રી ચંદ્રપ્રભ ચરિત્ર વાંચવાનું નક્કી થતાં તે વહોરાવવાની ઉછામણીનું ધી અનુક્રમે ૧૦૫ મણુ શ્રી દેવશી સુંદરજી લોદરીઆ અને ૬૫ મણુ શ્રી સુંદરલાલ દલપતભાઈ ઝવેરીએ બોલીને લાલ લીધો, પૂર્વવિધિઓ પછી સૂત્રવાંચન શરૂ

લખાય. જેથી દર્શનાર્થે આવનાર ભાવિક આત્માઓને
વાંચનથી વિશેષ જાગૃતિ આવે પ્રભુ દર્શને આવનાર
આત્માઓને જે લાલ મળવા લાગ્યા. દર્શન અને જ્ઞાન.
જ્યાં આ જે લાલ હોય ત્યાં સારિત ત્રીજા લાલ તરીકે
અવશ્ય આવે જ. આ પાટિયા પરના લખાણો યોગપ્રિય
જનતા ગયા. વધુને વધુ મંજ્યા વીરવાણીનું પાન કરી
જીવનને નિર્મળ બનાવવા લાગી

નિયમિત વ્યાખ્યાનમાં પૂ મહારાજશ્રીની અસરકાર
વાણીએ અનેક ભાવિકોને આકર્ષ્યા. સાંલગનારને આત્મ
સાથે ધર્મબોધ મળવા લાગ્યો જે સત્ત્વશીલ હોય તેજ
આત્મા ધર્મશીલ બની શકે છે. દુષ્ટાને અને કથાઓ મહિત,
સમન્તવટપૂર્વકની વ્યાખ્યાન શૈલિના કારણે દરેકની ધર્મ-
લાવના વૃદ્ધિ પામવા લાગી અષાઢ વદ ૮ થી સાધ્વી
સ્વયંપ્રભાશ્રીજીએ સિદ્ધિ તપની શરૂઆત કરી નાના
સાધ્વીઓના અભ્યાસ માટે સંત તરફથી ઉચિત વ્યવસ્થા
કરવામાં આવી. આમ અભ્યાસ સાથે બોધપ્રદ લખાણની
વ્યવસ્થા થતાં વિશેષ લાલ મળવા લાગ્યો.

મંગલિક માટે આંચબિલ તપ કરાવ્યા પછી પૂ
મહારાજશ્રીએ માત્ર સૌજ્ય આડ મોક્ષ તપ કરાવેલ તેને
સારો લાલ લેવાયો હતો. તપની પૂર્ણાહુતિ પછી
મહારાજશ્રીએ શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ લગવાનના નાપપૂર્વ
અકુંભો કરાવેલા. ખરેખર તપ એ કડિન કર્મનો નાશ કર
માટે અમોઘ શસ્ત્ર છે અને નાપ તેમાં વિશેષ શુદ્ધિ

છે. ત્યાર પછી માત્ર અરિહંતના જાપ સાથે ખીરના એકાસણા વિધિનો લાલ સારી સંજ્યાએ લીધો.

પર્વરાજ પર્યપણમાં કર્મક્ષય માટે તપસ્વીઓએ તપ આદર્યા, જિજ્ઞાસુ અને શ્રદ્ધાળુ આત્માઓએ અઠાઈ વ્યાખ્યાન, કલ્પસૂત્ર, ગારસાસૂત્ર શ્રદ્ધાપૂર્વક સાંભળ્યા. શ્રી કલ્પસૂત્ર પધરાવવાનો લાલ શ્રી નાનજી ગાંગજી હરીયા દેવપુરવાળાએ ઉત્સાહપૂર્વક લીધો ને સાયનવાળા શાહ હંસરાજ ઘેલાલાઈ કોટડાવાળાએ પારણું પધરાવવાનો લાલ લીધો. વ્યાખ્યાનોમાં મોટી મેદની જામવા માંડી, સાંજીઓના વરઘોડાઓ પણ નીકળ્યા. પ્રભાવનાઓ ખૂબ થઈ. ધર્મભાવનામાં સારો ઉછાળો આવ્યો. ફંડફાળા પણ સારા થયા. જીવદયા ફંડ, સુરત રેલરાહત ફંડ, સાધારણ ફંડ વગેરેમાં સારી રકમો ભરાઈ. જનજી ઉપાશ્રયના જિજ્ઞૃક્ષારમાં રૂ. પાંચ હજારની ટીપ થઈ ગઈ. પર્વ દરમ્યાન દશ હજાર મણની ઉપજ થઈ. જ્ઞાનપૂજન, ગુરુપૂજન વગેરેમાં પણ સારા જેવી રકમ એકત્ર થઈ.

શ્રીમતી ઝવેરજેન પોપટલાલ પ્રેમજી નાની ખાખરવાળાએ ભાવપૂર્વક તપસ્વીઓને પાંચાઈ કરાવ્યા. ભાદરવા સુદ ૩ ના પોતાના ઘરથી વરઘોડો કાઢી તપસ્વીઓ સાથે પૂ. મહારાજશ્રી સમક્ષ આવી સાચા મોતીઓનો સાથિયો કાઢી સોનાની માળાથી ગુરુપૂજન કર્યું હતું. સાંજ ગવાયા બાદ તપસ્વીઓનું બહુમાન અને સંઘનું સ્વાગત કરી વાસણોની અને શ્રીસંઘને શ્રીફળની પ્રભાવના આપી હતી.

લખાય. જેથી દર્શનાર્થે આવનાર ભાવિક આત્માઓને વાંચનથી વિશેષ જાગૃતિ આવે. પ્રભુ દર્શને આવનાર આત્માઓને જે લાલ મળવા લાગ્યા. દર્શન અને જ્ઞાન. જ્યાં આ જે લાલ હોય ત્યાં ચારિત્ર ત્રીજા લાલ તરફે અવશ્ય આવે જ. આ પાટિયા પરના લખાણો લોકપ્રિય બનતા ગયા. વધુને વધુ સંખ્યા વીરવાણીનું પાન કરી જીવનને નિર્મળ બનાવવા લાગી

નિયમિત વ્યાખ્યાનમાં પૂ મહારાજશ્રીની અસરકારક વાણીએ અનેક ભાવિકોને આકર્ષ્યા. સાંભળનારને આનંદ સાથે ધર્મગોષ્ઠ મળવા લાગ્યો. જે સત્ત્વશીલ હોય તેજ આત્મા ધર્મશીલ બની શકે છે. દુષ્ટાંતો અને કથાઓ સહિત, સમજાવટપૂર્વકની વ્યાખ્યાન શૈલિના કારણે દરેકની ધર્મ-ભાવના વૃદ્ધિ પામવા લાગી. અપાઠ વદ ૮ થી સાધ્વી સ્વયંપ્રભાશ્રીજીએ સિદ્ધિ તપની શરૂઆત કરી. નાના સાધ્વીઓના અભ્યાસ માટે સંત્ર તરફથી ઉચિત વ્યવસ્થા કરવામાં આવી. આમ અભ્યાસ સાથે ગોષ્ઠપ્રદ લખાણની વ્યવસ્થા થતાં વિશેષ લાલ મળવા લાગ્યો.

મંગલિક માટે આંચળિલ તપ કરાવ્યા પછી પૂ. મહારાજશ્રીએ સાત સૌખ્ય આઠ મોક્ષ તપ કરાવેલ તેનો સારો લાલ લેવાયો હતો. તપની પૂર્ણાદુતિ પછી પૂ. મહારાજશ્રીએ શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ ભગવાનના જાપપૂર્વક અકુંભો કરાવેલા. ખરેખર તપ એ કઠિન કર્મનો નાશ કરવા માટે અમોઘ શસ્ત્ર છે અને જાપ તેમાં વિશેષ શુદ્ધિ લાવે

છે. ત્યાર પછી માત્ર અરિહંતના જપ સાથે ખીરના એકાસણા વિધિનો લાલ સારી સંજ્યાએ લીધો.

પર્વરાજ પશુપણમાં કર્મક્ષય માટે તપસ્વીઓએ તપ આદર્યા, જિજ્ઞાસુ અને શ્રદ્ધાળુ આત્માઓએ અઠ્ઠાઈ વ્યાખ્યાન, કલ્પસૂત્ર, ખારસાસૂત્ર શ્રદ્ધાપૂર્વક સાંભળ્યા. શ્રી કલ્પસૂત્ર પધરાવવાનો લાલ શ્રી નાનજી ગાંગજી હરીયા દેવપુરવાળાએ ઉત્સાહપૂર્વક લીધો ને સાયનવાળા શાહ હંસરાજ ઘેલાભાઈ કેટડાવાળાએ પારણું પધરાવવાનો લાલ લીધો. વ્યાખ્યાનોમાં મોટી મેદની જામવા માંડી, સાંજીઓના વરઘોડાઓ પણ નીકળ્યા. પ્રભાવનાઓ ખૂબ થઈ. ધર્મભાવનામાં સારો ઉછાળો આવ્યો. ફંડફાળા પણ સારા થયા. જીવદયા ફંડ, સુરત રેલરાહત ફંડ, સાધારણ ફંડ વગેરેમાં સારી રકમો ભરાઈ. બજાણા ઉપાશ્રયના જિજ્ઞોદ્ધારમાં રૂ. પાંચ હજારની ટીપ થઈ ગઈ. પર્વ દરમ્યાન દશ હજાર મણની ઉપજ થઈ. જ્ઞાનપૂજન, ગુરુપૂજન વગેરેમાં પણ સારા જેવી રકમ એકત્ર થઈ.

શ્રીમતી ઝવેરજેન પોપટલાલ પ્રેમજી નાની ખાખરવાળાએ ભાવપૂર્વક તપસ્વીઓને પાંચળું કરાવ્યા. ભાદરવા સુદ ૩ ના પોતાના ઘરથી વરઘોડો કાઢી તપસ્વીઓ સાથે પૂ. મહારાજશ્રી સમક્ષ આવી સાચા મોતીઓનો સાથિયો કાઢી સોનાની માળાથી ગુરુપૂજન કર્યું હતું. સાંજ ગવાયા બાદ તપસ્વીઓનું બહુમાન અને સંઘનું સ્વાગત કરી વાસણોની અને શ્રીસંઘને શ્રીફળની પ્રભાવના આપી હતી.

લાખાય. જેથી દર્શનાર્થે આવનાર ભાવિ
વાંચનથી વિશેષ જાગૃતિ આવે. પ્રભુ
આત્માઓને જે લાલ મળવા લાગ્યા. દર્શ
ન્યાં આ જે લાલ હોય ત્યાં આરિત્ર ત્રીઠ
અવશ્ય આવે જ. આ પાટિયા પરના લખ
ખનતા ગયા. વધુને વધુ મંજ્યા વીરવાણી
જીવનને નિર્મળ બનાવવા લાગી

નિયમિત વ્યાખ્યાનમાં પૂ. મહારાજશ્રીનાં
વાણીએ અનેક ભાવિકોને આકર્ષ્યા. સાંભળનાર
સાથે ધર્મજોધ મળવા લાગ્યો જે સત્ત્વશીલ
આત્મા ધર્મશીલ બની શકે છે. દૃષ્ટાંતો અને કથાઓ
સમન્વયપૂર્વકની વ્યાખ્યાન શૈલિના કારણે દરેક
ભાવના વૃદ્ધિ પામવા લાગી અપાડ વદ દર્શ
સ્વયંપ્રભાશ્રીજીએ સિદ્ધિ તપની શરૂઆત કરી
સાધ્વીઓના અભ્યાસ માટે સંત્ર તરફથી ઉચિત
કરવામાં આવી. આમ અભ્યાસ સાથે જોધપ્રદ લખ
વ્યવસ્થા થતાં વિશેષ લાલ મળવા લાગ્યો.

મંગલિક માટે આંચળિલ તપ કરાવ્યા પછી
મહારાજશ્રીએ સાત સૌખ્ય આઠ મોક્ષ તપ કરાવેલ
સારો લાલ લેવાયો હતો. તપની પૂર્ણાહુતિ પછી
મહારાજશ્રીએ શંખેશ્વર પાર્થનાથ લગવાનના જાપપૂર્વ
અકુંભો કરાવેલા. ખરેખર તપ એ કઠિન કર્મનો ના
માટે અમોઘ શસ્ત્ર છે અને જાપ તેમાં વિશેષ

ધર્મની મોસમ

ઓ માનવ !

તું મોસમનો લાલ લેવામાં કાળેલ છે ! વ્યાપારની મોસમમાં વ્યાપારી માનવ લાલ લઈ લે છે, ખેતીની મોસમમાં ખેડૂતમાનવ લાલ ઉઠાવે છે. તેમ સમગ્ર માનવ સમુદાય માટે ચાતુર્માસ એ ધર્મની મોસમ છે. અમૂલ્ય તક છે. લાલ ઉઠાવ ! નહીંતર મહાપુણ્યે મળેલું આ ઉત્તમ ઇવન એળે ચાલ્યું જશે.

ઘનને ધારણ કર ! નિયમથી ઇવનને ચોલાવ ! યથાશક્તિ તપસ્યા કર ! ગુરુવાણી સાંભળ ! વિવચલાવ નાને દગાવ ! કપાયોને ઉપશમાવ ! આ મનુષ્ય ઇવનની સંદેશતાની આવી છે. આથી પુણ્યનું લાઘુ જંધાશે અને અતુકમે સુખ-સંપત્તિ ચિરઃસ્થાયી બનશે.

અપાર સુદ ૧૫, શુક્રવાર

આગમ શ્રવણની મોનેરી તક

અરે લાઈ !

વરસોના વરસો વીતી ગયાં; આગુધ્ય ખૂટવા આંબ્યું. તોયે સંસારની કામગીરીનો પાર ન આવ્યો ! માથે ખોળે ધણો જ છે. ઘડિયાળને કાંટે કાંટે કામ ચાલે છે.

પણ માનવ જેવો અવતાર પામીને આમ ગદ્દા બોલો
ક્યાં સુધી ઉપાડવો છે ? સંસારની કામગીરી કહી
છુટવાની નથી.

ઓ ઘેલા માનવ ! આ આંધળી દોટ શાને કાળે
મૂકી છે ? જરા પાછું વાળીને જો ! તારા ભવો ભવના
હિતચિંતક ગુરુદેવ આતુર્માસના દિવસોમાં વીરવાણી રૂપ
આગમ શાસ્ત્રનું વાંચન તારા હિત કાળે ફરમાવે
છે. જરા સાંભળ ! તારા કાન પવિત્ર થશે. સાથે તારું
હૃદય પણ !

દરરોજ તું શાસ્ત્ર શ્રવણ ન કરી શકે પણ આતુર્
માસના દિવસોમાં તો જરા હૃદયસદ્ ભેળવ ! સંસારના
કામો દૂર ફેંકી દે ! આ આગમ શ્રવણની ઝોનેરી તક
ચાલી જાય છે. વધાવી લે !

અષાઠ વદ ૨, ગુરુવાર

બુદ્ધિને સન્માર્ગે વાળ

બુદ્ધિશાળી આત્મા !

પુણ્યોદયે તને બુદ્ધિ મળી છે. સદુપયોગ કરી
લે ! નહીંતર અવળો માર્ગ ચડી ગયેલી તારી બુદ્ધિ
તારું સંત્યાનાશ વાળી નાખશે.

તું શું જો નથી જાણતો કે રાજા રાવણ કેટલો
બુદ્ધિશાળી હતો ? પણ પાતાની અવળચંડી બુદ્ધિના

પ્રતાપે જ ક્રોધથી, કંકળતાં કંકળતાં વિષયાંધ દશામાં
 તેને મરવું પડ્યું; અને નરકના અતિથિ બનવું પડ્યું!
 માટે જ તને કહેવું પડે છે કે, જો તારી બુદ્ધિ પણ
 આ રીતે અવળે માર્ગે વળી ગયેલી હોય તો તું સવેળા
 ચેતી જાહે! નહીં તર તારી પણ આવી દશા થતાં
 વાર નહીં લાગે.

મોત ક્યારે આવશે એ કોઈએ જાણ્યું નથી.
 સદ્બુદ્ધિ શીખવનાર સદ્ગુરુ હાજર છે. સમજણના
 ઘરમાં આવી જા. અને બુદ્ધિને સન્માર્ગે વાળ!

★

અપાડ વં ૩, શુક્રવાર

જ્ઞાને લગાડી માયા સંસારની ?

લબ્યાત્મન!

તું સંસારની માયામાં કેમ ચક્રચૂર બન્યો છે?
 માની માયા; કુટુંબની માયા; વૈભવની માયા; ધનની
 માયા; પુત્ર પરિવારની માયા; ના નશામાં તારું લાન
 ખેંચે છે! પણ તને ખબર છે? કે જ્ઞાની પુરૂષોએ
 માયાને ડાકણ કહી છે? આ ડાકણના પાશમાં તું પડ્યો
 રહીશ તો એ લયંકર ડાકણ તારી કાયાને કણ કણ
 કરી નાખતાં વાર નહીં લગાડે!

આ માયામાં લુપ્ત બનેલા આત્માઓ દુર્ગતિગામી
 બન્યા છે; આ માયાના રંગો ધન્દ્ર ધતુધ્ય જેવા છે.

એ જેમ આત્મા પર આકર્ષણ જમાવી લોલાવે છે. લલચાવે છે, તેમ સાંસારની માયા પણ આત્માને લોલાવે છે, લલચાવે છે. પણ પરિણામે તો રડાવે છે, અંત રખડાવે છે ! જે તારે સાચે જ માયાળુ બનવું હોય તો દેવ, ગુરુ અને ધર્મનો માયાળુ બન ! એ માયા કલ્યાણ કારી છે.—

અપાડ વદ ૪, સનિત્ત

વિષયો વસમા છે

ઓ વિષયના રાગી આત્મા !

જરા સમજ ! વિષ (ઝેર) એક જ વખત મારે છે; બ્યારે વિષયો અનંતીવાર મારે છે ! વિષયતુ ઝેર લવાંતરમાં જન્મ-મરણના ફેરા ખવડાવે છે સ્પર્શેન્દ્રિય, (શરીર), રસેન્દ્રિય, (જીભ) ઘ્રાણેન્દ્રિય (નાક), ચક્ષુરિન્દ્રિય, (આંખ), અને શ્રોત્રેન્દ્રિય, (કાન), આ પાંચે ઈન્દ્રિયોના વિષયોમાં તું મશગુલ બન્યો છે.

આ વિષયો એટલા બધા વસમા છે કે એને મેળવવામાં છાતીએ દમ આવે છે અને લોગવતાં લોગવતાં આ દેહમાંથી જ દમ નીકળી જાય છે !

મધથી લેપાયેલી તરવારની ધારને ચાટવા જતાં જેમ પહેલાં મીઠાશ આવે છે પણ આખરે તો જીભ જ કપાય છે અને જીવડો વેદનાને પાત્ર બને છે. તેમ વિષયો પણ પહેલાં નહીવત્ જેવો સ્વાદ આપે છે પણ

આખરે તો મોત જ આપે છે. એનાં કરતાં પાંચે
ઈન્દ્રિયોને પંચપરમેષ્ટિના ધ્યાનમાં જોડી દે; તારું
કલ્યાણ થશે !

અપાઠ વ્ર ૫, રવિવાર

ગુણાનુરાગી બન !

ગુણપ્રિય આત્મા !

તું ગુણપ્રિય હોવા છતાં અવગુણો પાછળ કાં દોટ
મૂકે ? આપો અવગુણનો પ્રેમ તને કેમ લાગ્યો ?

તારો સ્વભાવ ક્ષમાપ્રિય છે તો ક્રોધ કરી શા
માટે તારો ક્ષમાગુણ નષ્ટ કરી નાખે છે ? તારો મૂળ
આશય નમ્રતાનો છે તો કેમ તું પથ્થરના થાંભલા
જેવો અક્રંક રહે છે ? તારો સહજગુણ સરલતા છે તો
માયા-કપટની ખટપટમાં તું કેમ ભવન પસાર કરે છે ?
લોભ દશામાં લુબ્ધ બની તે તારો સંતોષનો નિર્મળ
ઝરો શાને કાળે સૂકવી દીધો છે ?

સંતોષરૂપી અમૃત વગર તું શી રીતે અમર બની
શાશ્વત સુખને પામી શકીશ ?

આ ચારે મહા અવગુણો તારા સત્ત્વને ઝાંખું પાડી
નાખે છે. તું તારા મૂળ સ્વભાવમાં આવી જા. અને
જો આશ્ચર્ય ! તારું ભવન મહાપુરુષોની કોટીમાં આવી
જાય છે કે નહીં ?

ચાર ગતિના ફેરા

ચેતનવંતા ચેતન !

તારે ચાર ગતિના ફેરા ટાળવા છે ? ચાર ગતિમાં રખડવું તને આકર્ષે લાગે છે ખરું ? પંચમીગતિ (મોક્ષ) પ્રાપ્ત કરવી છે ખરી ? તો પુરુષાર્થ આદર ! ચાર ગતિના ચક્કરને ચૂરવા માટે લગવાન મહાવીરે દાન, શીલ, તપ, અને ભાવ એ ચાર પ્રકારનો ધર્મ બતાવ્યો છે. પરંતુ ક્રોધ, માન, માયા અને લોભ એ ચાર કપાયોએ તને એવો કળજે કર્યો છે કે એનાથી તું સાવ પરવશ બની ગયો છે. કપાયથી પરવશતાથી તેં ઘણું કષ્ટ સહન કર્યું; હવે સત્ત્વશાળી બન ! નહીંતર આ કુર કપાયો એવા જખ્ખર છે કે તને ફરી ચોર્યાશીના ખાડામાં ફેંકી દેશે.

મહા મુશીબતે મનુષ્ય જીવન મળ્યું છે તો સત્ત્વ-શીલ બની ચાર પ્રકારના ધર્મનો આશ્રય લઈ આરાધના કર ! આથી ચારગતિનું ભ્રમણ ટળી જશે. અને પંચમીગતિ મેળવવી સહજ થઈ જશે.

જિંદગી સુધારી લે !

વધાહા આત્મન!

તને આ મનુષ્ય હવન એટલા માટે મળ્યું છે કે
તું હોદ્દાદારી ધર્મની આરાધના કરી શકે. જો તું
આ મળેલી તકને નહીં પીછાપૂરી શકે તો બીજા કોઈ
પણ હવનમાં તકને પીછાપૂરવાની નમજ શક્તિ નથી
મળવાની.

બાઈ! વિચાર કર! અંતરમાં શ્રેય! દુનિયામાં
ધણ એવા મનુષ્યો છે કે જેઓને વીતરાય-પરમાત્માના
દર્શન મળ્યા પણ અતિ દુર્લભ છે! પંચમહાગ્રન્થ-
ધારી, ત્યાગી, નિર્જન્ય ગુરુમહારાજની વાણીનો ભાવાર્થ
શ્રમણ શકવાની કોઈ તાકાત નથી; તો ધર્મની આરાધના
ક્યાંથી કરી શકે?

તારા પુણ્ય પક્ષાએ તને દેવ-ગુરુ અને ધર્મ.
સહજમાં પ્રાપ્ત થઈ ગયાં છે. મળેલી તકને ચૂકીશ તો
મૂર્ખામાં ખપીશ.

હાથમાં આવેલી બાઈને સુધારી લે. મનુષ્ય
હવનની એકે એક ધણ કિંમતી છે; એણે શુભાવીશ
તો પસ્તાવાનો વખત આવશે.

છે. તો તું પારદી પંચાનો કરીને; જીવું જોલીને;
બીજાને હેરાન કરીને તું

તારી અવદશા શા માટે નોતરે છે ?

મને તારી દયા આવે છે. તને મળેલું કિંમતી
હવન તું આમને આમ જોતું નાખીશ ?

બધું ! તું સમજ ! તને સમજવાનું બોલું મળ્યું
છે, બુદ્ધિ મળી છે, શક્તિ મળી છે, તો
અંતરમાં જોજ કર કે, મારે શું કરવા જેવું છે,
અને હું શું કરી રહ્યો છું ? પારદી પંચાત નારદીના
દરવાજા દેખાડે છે. જીવું જોલનાર બુદ્ધિ બને છે.
બીજાને હેરાન કરનારને ભવરાતમાં ભટકવું પડે છે.
માટે આ બધું છોડી દે. તું દેવ શુદ્ધ ને ધર્મના ગીત
ગા અને તારી ઉચ્ચ દશા પ્રાપ્ત કર. ! આ માનવ
હવન અવદશા નોતરવાનું દેશાણું નથી એમ અંતરમાં
દોતરી રાખ; અને ઉચ્ચ દશાને માર્ગે ગતિ કર !

★

આપાડ ૫૬ ૧૦, સુક્રવાર

તો જરા પુણ્ય કરતો જ !

સંસારી હવડા !

તને ધન મળ્યું અને અન્ન મળ્યું છે, તો
ભૂખ્યાને લોજન આપ; વસફીનને વસ્ત્રો આપ;

દુઃખિયાના દુઃખને ભાંગ ! તને શારિરીક શક્તિ મળી
છે તો આંધળાનું નેત્ર બન, પાંગળાની લાકડી બન
તો તારી માનવતા ખીલી ઉઠશે !

કર્મશક્તિથી કાર્યને અજવાળ !

ધર્મશક્તિથી માનવતાને અજવાળ !

અધ્યાત્મ શક્તિથી આત્મને અજવાળ !

જે શક્તિ મળી હોય તેનાથી જરા પુણ્ય
કરતો ના !

આત્મ શક્તિ અખૂટ છે,

ભાવના અતૂટ રાખ ! ભાવના અતૂટ રહેશે તો
અખૂટશક્તિ ખીલી ઉઠશે.

આ અવસર પુણ્ય બાંધવાનો છે, પાપથી દૂર
રહેવાનો છે. પાપના પડદા છુવને ઐઝલમાં રાખે
છે. સુખના દર્શન પણ કરવા દેતા નથી. પુણ્યના
બારીક પડદા આત્માને સુખ દર્શન માટે પ્રકાશનું કામ
આપે છે. તો જરા પુણ્ય કરતો ના !

✽

અપાડ વદ ખીલ ૧૦, શનિવાર

અજ્ઞાનના અંધારે અટવાઈશ નહીં !

હે જીવાત્મા !

તું અત્યાર સુધી અજ્ઞાનના અંધારે અટવાયો.
કેમકે એકેન્દ્રિય ત્વણામાં અનંતો કાળ કાઢ્યો; બેઠ્ઠન્દ્રિય,
તેઠ્ઠન્દ્રિય અને ચૌરિન્દ્રિય ત્વણામાં સંખ્યાતો સમય

પ્રસાર કર્યો. અંધારા લોંચરામાં જેમ સૂર્યના કિરણ પ્રવેશી શકતા નથી, તેમ ત્યાં જ્ઞાન પ્રકાશ પ્રકાશી શકતો નથી. આમ ઘણા કાળ સુધી તે અજ્ઞાનના જ અંધારાં ઉલ્લેચ્યાં છે. અજ્ઞાન કબ્જીથી પુણ્યોદય થતાં તું પંચેન્દ્રિય પણ પામ્યો અને તેમાં પણ જ્ઞાનતું શીખર સર કરવા માટે—સર્વલાઘટ સમા મનુષ્ય લવને પામ્યો. હવે તો અંતરમાં જ્ઞાનનો દીપક પ્રગટાવ ! ક્યાં સુધી અજ્ઞાનનાં અંધારાં ઉલ્લેચવા છે ? અજ્ઞાનના અંધારા આત્માને દુઃખની ગહન ગર્તામાં નાખી દે છે. જ્યાં સુધી સૂર્ય લિંગતો નથી ત્યાં સુધી જ અંધારું રહે છે. તેમ તારી સામે પ્રભુ મહાવીરનો વાણીરૂપી સૂર્ય અગાડી રહ્યો છે. હવે અજ્ઞાનના અંધારે અટવાઈશ નહીં !

અધ્યાય વદ ૧૧, રવિવાર

તારા સ્વરૂપને પીછાણ !

જ્ઞાની આત્મા !

તારું સ્વરૂપ નિર્મલ છે. તારો સ્વભાવ સત્ય, દર્શન મય, અને ચારિત્ર મય છે. તારામૂળ પણ એ રત્નત્રયી જ છે. પણ ક્યારે ? કે જ્યારે આધ્યાત્મિક લાવ લખ્યો હોય ત્યારે.

તારા જ્ઞાનમાં આધ્યાત્મિક વિચાર છે. ખરો તારા દર્શનમાં આધ્યાત્મિક દષ્ટિ છે ખરી

તારા આરિત્રમાં આધ્યાત્મિક આચાર છે ખરા. ?
 જો હોય તો તું ખરેખર તારું સ્વરૂપ પીછાણી શક્યો
 છે. જો ન હોય તો તો એ તારી શક્તિ ગમે તેટલી
 ખીલેલી હોય તોયે નકામી છે. વિચારમાં આધ્યાત્મિક
 ભાવ ન હોય તો અજ્ઞાન છે; દષ્ટિમાં આધ્યાત્મિક ભાવ
 ન હોય તો નિથ્યાત્વ છે; અને આચારમાં આધ્યાત્મિક
 ભાવ ન હોય તો આરિત્ર નિર્મળ હોતું નથી. એનાથી
 તારું કલ્યાણ કદી થવાતું નથી. માટેજ કહું છું કે તું
 તારા સ્વરૂપને પીછાણ અને અધ્યાત્મ લક્ષી બન !
 તું નક્કી ઉદ્ધર્વાગમી બનીશ

અપાડ વદ ૧૨, સોમવાર

પુરુષાર્થી બન !

ઓ આતમરામ !

અનંત શક્તિનો ધણી એવો તું તારી શક્તિ
 કયા માર્ગે વાપરે છે ? માત્ર પૈસો મેળવવા માટેજ ને ?
 લાડી, વાડી ને ગાડીની મોજ મેળવવા માટેજ ને ?
 સંસારના સુખ માણવા માટેજ ને ? આ બધું
 મેળવવા પાછળ તું તારી અનંત શક્તિ ગુમાવી રહ્યો
 છે. અને ધર્મધ્યાન કરવાની વાત ભાગ્ય પર છોડે છે ?
 આ તને ખરાબર લાગે છે ?

વિચાર તો કર ! ભગવાન મહાવીરને આ સાંસારિક

સંપત્તિ સહજ મળી હતી છતાં તેને લાત મારી ધર્મ માટે, આત્મા માટે કેવો પુરુષાર્થ આદર્યો હતો? આખરે તેઓશ્રી મહાવિજયી બનવા સાથે આત્મિક સંપત્તિના અધિપતિ બન્યા. ? તું પણ એ પ્રભુનો જ પુત્ર છે અને લક્ષ્મણ પણ. હવે એ પરમપિતા જેવો પનોતો પુત્ર બનવા પ્રયત્ન કર! પ્રભુ બનવા પ્રખર પુરુષાર્થી બન! મોક્ષ માટે ધર્મ આરાધના લણી પગલા માંડ!

પુરુષાર્થ દેશરવ!

અપાડ વદ ૧૩, મંગળવાર

તારી ભવ્યતા ઝળકાવ !

ભવ્ય પ્રાણી !

તારી ભવ્યતા ઝળકાવવાનો આ ખરો સમય છે કેમકે તારો જન્મ આર્યક્ષેત્ર (ભરત)માં, આર્યદેશ (ભારત) માં, અને આર્યકુલ (જૈનકુલ) માં થયો છે. પાંચે ઈન્દ્રિયોથી પરિપૂર્ણ એવું સુંદર શરીર મળ્યું છે. જૈન શાસનની શીળી છાયા મળી છે. વીતરાગ જેવા દેવ અને પંચ મહાવ્રત ધારી ગુરુ તેમજ અહિંસા છે મૂળ જેમાં એવો ધર્મ પ્રાપ્ત થયો છે. આ અવસરે તારી ભવ્યતા નહીં ઝળકાવે તો પછી ક્યારે? માટે જ ગવાય છે કે

આજનો લહાવો લીજો રે કાલ કોણે હીઠી છે ?
આ પંક્તિમાં તને યોધ મળે છે કે નહીં ?

બાન બનજો ! એવું અહિંસા રૂપી અમલ પામું છે
તે અમર થયા વગર રહી નથી.

ગાંધીજી, જો, સહિષ્ણુ ગૌરિષ્ઠ કમળને જ પુત્ર
સુલસ, એ પાપી પિતાનો પુત્ર હોવા છતાં અળખ ક્રમાદ
જેવા અન્નિવશી અહિંસામાતાનો પરમ ભક્ત બન્યો
એને કુલ પરંપરાથી ગાંધીજી આપના જીવહિંસા અન્ય
પાપને દેદનાવી અહિંસા માતાને જનની તરીકે અપનાવી
સ્વર્ગીય સુખનો ભોક્તા બન્યો.

હિંસા કોઈને પણ સુખદાયક થઈ નથી અને
અહિંસા કોઈને પણ દુઃખદાયક થઈ નથી. માટે જો
તારે નિરોગી શરીર, લાંબુ આયુષ્ય, અને પાંચેઈન્દ્રિયો
પરિપૂર્ણ મેળવવી હોય તો તું અહિંસા માતાનો પરમ
ભક્ત બનજે !

સ્થૂલધી પ્રાણાતિયાત વિરમણ વ્રતને સ્વિકારી ધન્ય
બનજે !

આ. સુદ ૨, શનિવાર

અસત્ય દુઃખ દાયક છે !

ઓ અસત્યના રાજી !

તને અસત્ય એટલે જીંદગી જોલણું બહુ મીઠું લાગે
છે ખરું ? જીવનમાં પગલે પગલે તું અસત્યનો આશરો

પણ તને ખગર છે કે અસત્યવાદીની કંઈ
 ય છે ?
 જિંદગી સુધી સત્ય પ્રતિજ્ઞા પર નિર્ભર રહેનારો
 જ દેખા એક જ વખત અસત્ય જોડ્યો અને
 રીતે અન્યાયનો પક્ષ લીધો તો તેના કેવા હાલ
 ? સિંહાસન પરથી ગમડી લોહી વમતો થયો અને
 ને નરકમાં ગયો.

સંસારમાં અઘડા અસત્યથી થાય છે. જીવન
 વાંડ માટે ધંધો અસત્યથી થાય છે; અને દુનિયાનો
 કેવાર પણ મોટે ભાગે અસત્ય પણાથી જ ચાલે છે.
 ધુ તો શું ? આજે સઘળો માનવ સમાજ અસત્યના
 માર્ગે દોડી સુખ મેળવવા મથી રહ્યો છે. સુખ
 મળશે ખરું ?

કદી અગ્નિમાં કમળ ભગે ખરા ?

આ. ચુદ્ધ ૩, રવિવાર

સત્યના માર્ગે ચાલજે !

સત્યના પૂજારી !

તારે સત્યના માર્ગે ચાલવું છે ? તું અસત્યના;
 જીઠાણાના, કાવાદાવાથી કંટાળ્યો છો ? તો તારે તારું
 વર્તન ફેરવવું પડશે ? ઘણા સમયથી તું અસત્યના માર્ગે
 ચાલ્યો આવે છે. અને એનાથી પ્રાપ્ત થતી દુઃખ
 પરંપરા સહન કરી રહ્યો છે.

આરીના માર્ગે કદાપિ જાતીશ નહીં !
એવન ! તું એવર છે ?

તેા આરીના માર્ગે કદાપિ જાતીશ નહીં. કે
આરી અપંકર વરતુ છે. આરીનું ધન પાપમાતી ન
છે. એ ધનથી મળતું સુખ આરીમાં દાગ ઉત્પન્ન
છે. આરી મૃત્યુ સુધીના ઢંડ કરનારી ચીજ છે.

અરેખર પારકું ધન, અનિતિનું ધન, અને
વસ્તુઓ કદી કોઈને પચતી નથી !

ચોરી કરીને આજીવિકા ચલાવનાર જીવોની તે
 શા જોઈ છે ને ? ચોરીના ધનતું અનાજ પેટમાં જાય
 એટલે આત્માના અધ્યાત્મિક વિચારો ખગડી જાય છે.
 જેના વિચાર સારા નથી તેના આચાર કયાંથી સારા
 હોય ? અને વિચાર તેમજ આચાર જેના ખરાબ હોય
 તેના ઉચ્ચાર પણ કયાંથી સારા હોય ?
 માટે ચેતીને ચાલજે; ચોરીનો માર્ગ ખડું લયંકર છે.

શ્રા. સુ. ૫, મંગળવાર

અચૌર્યવ્રતને દીપાવજે !

નિર્દોષ આત્મન !

તારે નિર્દોષ જીવન જીવવું હોય તો અચૌર્યવ્રતને
 ધારણ કરજે !

રોહીણીયા જેવો લયંકર ચોર પણ અનાયાસે પ્રભુ
 મહાવીરની વાણી સાંભળી ગયો તો પણ તરી ગયો.
 અગ્નિનક સાંભળેલી વાણી પણ લવ રોગ મટાડવામાં
 રસાયણ ઔષધ સમી બની. એ ચોરને અચૌર્યવ્રતનો
 મહિમા સમજાયા અને અચૌર્યવ્રતધારી બન્યો.

એટલું જ નહીં પણ એક વખત બુદ્ધિધન શ્રી
 અભયકુમાર જેવા મહામંત્રીશ્વરને પણ હંકારનાર એવો
 ચોર પ્રભુ મહાવીરનો પરમ લક્ષ્મી શિષ્ય બન્યો.
 અદત્ત લેવું એ પાપ છે. અને લેનારને ઉત્તેજન
 આપવું એ મહાપાપ છે.

... ..

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

[illegible]

$\frac{1}{2} \ln \left(\frac{1 + \cos \theta}{1 - \cos \theta} \right) = \ln \left(\frac{1 + \cos \theta}{2} \right) + \ln \left(\frac{2}{1 - \cos \theta} \right)$

ՀՀԼԵԶԱ ՈՒՆՆԱԿԱՆՆԵՐԻ ՍԵՐԻԱ 79

(burying self...?)

အုပ်စု-၁၃ နှစ်ပတ်လည် အသက် ၁၅ နှစ်

અધુરિન્દ્રિય - રૂપ-રંગ માટે તત્ત્વ છે. શ્રોત્રિન્દ્રિય-
કર્ણપ્રિય સંગીત અને પરનિંદા સાંભળવા માટે છે.
ઘ્નિન્દ્રિયોનું ગ્રાહ્ય સૌંદર્ય સુંદર લાગતું હોય પણ
પરિણામ અતિભયંકર છે. તું જ્ઞાનદ્રષ્ટિથી જોઈશ તો આંકણ
અમન્તશે. વિચારીને શરીરનો ઉપયોગ કર; વિચારીને
ઘ્નિન્દ્રિયોને સન્માર્ગે વાળ; સદુપયોગ કરતાં શીખી જા !

શ્રા. સુ. ૭, શુક્રવાર

સદાચાર સોહામણો છે

કર્માધિન આત્મા !

તારે પવિત્ર જનવું છે ? તો સદાચારને અપનાવજે !
જે સદાચારી હોય છે તેના વિચાર, વાણી, ને વર્તન
ત્રણે એકરૂપ હોય છે.

જેના વિચાર, વાણી, ને વર્તન એક તેનું જીવન
પવિત્ર અને સોહામણું હોય છે. મહાસતી સીતાનું જીવન
એવું જ રણીયામણું હતું. જ્યારે આજે જ્યાં જુઓ ત્યાં
સદાચારને નેવે મૂકી વર્તનારા મનુષ્યોના હાલ કેવા
નજરે પડે છે ? માટે જ તને કહુ છું કે તું સર્વત્યાગી
(સાધુ) જાને તો જાહુ સારી વાત છે. પણ એવી તાકાત
ન કેળવી હોય અને સંસારમાં રહેવું પડે તોપણ સદાચારી
જીવન જીવજે.

સ્વૃક્ષ્મી પ્રદાયર્થ મતને સ્વીકારી જીવન ધન્ય
જનાવજે, કેમકે સદાચાર સોહામણો છે. એનાથી જીવન
સોહામણું જાને છે; અને સોહામણું જીવન અપૂર્વ શોભા
આપે છે.

★

શ્રા. સુ. ૮, શુક્રવાર

આસક્તિ એ મહાપાપ છે

આસક્ત આત્મા,

તું જે ધન-ધાન્ય, કુટુંબ-પરિવાર પ્રત્યે, આસક્તિ
ભાવ રાખી રહ્યો છે, પણ એ આસક્તિભાવ તને અશાંતિના

અખાડામાં દોરી જાય છે એ ખબર છે ? એ મમત્વભાવ તું ગમે તેટલો રાખીશ તોયે એક વખત તો તારે છોડવો જ પડશે. સ્વતંત્રતાથી નહીં છોડે તોયે પાણુ પરતંત્રતાથી પરાણે રેતાં રેતાં તને જમરાવત અવશ્ય છોડાવશે જ.

તું રેતાં રેતાં છોડે અને તારે પરાણે છોડવું પડે એવો બુદ્ધિ વગરનો ગેલ શા માટે તું અને છે ? એવું માયકાંગલાપાણું તને જરાયે શોભારૂપદ નથી.

મમ્મણુ થોડે પાઈ પાઈ એકઠી કરીને અનર્ગલધન ભેણું કર્યું. પણ પેટમાં તો તેલ ચોખા ગ્રિવાય કંઈ પણ પામી શક્યો નહીં. એ આસક્તિ ભાવે જ તેને ભવાંતરમાં ભટકતો કરી દીધો. પદાર્થ કરતાં આસક્તિભાવ જ કર્મ બંધાવે છે.

આસક્તિ અને મમત્વભાવ જ્યારે દિલમાંથી છૂટશે ત્યારે જ ધર્મનો મહિમા સમજાશે. અને પાપથી તું છૂટશે.

શા. સુ. ૯, શનિવાર

ધન્ય એ મહાત્માઓને !

ભાગ્યશાળી,

પરિગ્રહની મમતા છોડી આનંદશ્રાવક જેવા મહાત્માઓ સંસારમાં રહેલા હોવા છતાં પણ ધન્ય બની ગયા.

સ્વાધિન પદાર્થોનો ઈચ્છાપૂર્વકનો ત્યાગ આત્માને ઉન્નતિના શિખરે ચડાવે છે. ભગવાન મહાવીરે પણ આજ બોધ મુમુક્ષુ આત્માઓને આપ્યો છે. જો તું મુમુક્ષુ હોય

તો એ સદ્બોધને હવનમાં ઉતાર અને ધન્ય જન !
 પરિશ્રદ્ધની મમતા છોડી નિષ્પરિશ્રદ્ધી જનવા પ્રયત્ન કર !
 મગત્ર લાવને છોડી સમતાની સાધના કર ! લહે તારી
 ત્યાગી જનવાની તાકાત ન હોય તો પણ ત્યાગીનો રાગી
 તો જરૂર જનને ! એ રીતે કોઈ વાર ધીમે ધીમે વીતરાગી
 જનવાની તક મળી જશે. ખરેખર વીતરાગી લાવના
 આત્માને ચિર:શાંતિના અમીપાન કરાવશે. જેઓ રાગ છોડી
 વીતરાગ જાન્યા એ આત્માઓને ધન્ય હો !

★

આ. સુ. ૧૧, રવિવાર

રાત્રી લોજન તજવા જેવું છે

પુન્યશાળી આત્મા !

સૂર્ય એ દિવસનો અધિપતિ છે. આપણને પ્રકાશ
 સાથે ગ્રેરણા આપે છે. આપણો પરમ ઉપકારી છે. મારે
 શુભકાર્યો એની હાજરીમાં આપણે કરવા જોઈએ. કેમકે
 સૂર્ય એ દેવ છે. જધા દિન કૃત્યો એની હાજરીમાં જેમ
 થાય છે તેમ લોજન જેવું કાર્ય પણ આપણે એની
 આન્નિધ્યમાં જ કરવું જોઈએ. પુન્યના કામેમાં સૂર્યદેવ
 આપણા સહકારી છે એ એક વાત અને બીજી વાત એકે
 રાત્રિલોજનમાં હવડિંસાની પ્રધાનતા છે. જ્યાં હિંસા
 ત્યાં ધર્મ કોઈ કાળે રહી શકતો નથી. જ્યાં હિંસા ત્યાં
 ધર્મ નહીં અને ધર્મ ત્યાં હિંસા નહીં. હિંસા પાપનું
 મૂળ છે. જ્યારે અહિંસા ધર્મનું મૂળ છે. જો આપણે

અખાડામાં દોરી જાય છે એ જાણે છે ? એ મમત્વભાવ તું ગમે તેટલો રાખીશ તોગે એક તખત તો તારે છોડવો જ પડશે. સ્વતંત્રતાથી નહીં છોડે તોગે પણ પરતંગતાથી પરાણે રેતાં રેતાં તને જમરાવત અવશ્ય છોડાવશે જ.

તું રેતાં રેતાં છોડે અને તારે પરાણે છોડવું પડે એવો બુદ્ધિ વગરનો ગેલ શા માટે તું જાને છે ? એવું માયકાંગલાપણું તને જરાયે શોભાસ્પદ નથી.

મમ્મણુ શેઠે પાઈ પાઈ એકડી કરીને અનર્ગલધન લેશું કયું. પણ પેટમાં તો તેલ ચોખા સિવાય કંઈ પણ પામી શક્યો નહીં. એ આસક્તિ લાવે જ તેને લવાંતરમાં ભટકતો કરી દીધો. પદાર્થ કરતાં આસક્તિભાવ જ કર્મ બંધાવે છે.

આસક્તિ અને મમત્વભાવ જ્યારે દિલમાંથી છૂટશે ત્યારે જ ધર્મનો મહિમા સમજાશે. અને પાપથી તું છૂટશે.

શ્રા. સુ. ૯, શનિવાર

ધન્ય એ મહાત્માઓને !

ભાગ્યશાળી,

પરિઘટની મમતા છોડી આનંદશ્રાવક જેવા મહાત્માઓ સંસારમાં રહેલા હોવા છતાં પણ ધન્ય બની ગયા.

સ્વાધિન પદાર્થોનો ઈચ્છાપૂર્વકનો ત્યાગ આત્માને ઉન્નતિના શિખરે ચડાવે છે. ભગવાન મહાવીરે પણ આજ બોધ મુમુક્ષુ આત્માઓને આપ્યો છે. જો તું મુમુક્ષુ હોય

તો એ સદ્ગોધને જીવનમાં ઉતાર અને ધન્ય જન !
 પરિશ્રદ્ધની મમતા છોડી નિઃપરિશ્રદ્ધી જનવા પ્રયત્ન કર !
 મમત્ત્વ લાવને છોડી સમતાની સાધના કર ! લલ્લે તારી
 ત્યાગી જનવાની તાકાત ન હોય તો પણ ત્યાગીનો રાગી
 તો જરૂર જનજે ! એ રીતે ડોઢ વાર ધીમે ધીમે વીતરાગી
 જનવાની તક મળી જશે. ખરેખર વીતરાગી લાવના
 આત્માને ચિરઃશાંતિના અમીષાન કરાવશે. જેઓ રાગ છોડી
 વીતરાગ જન્યા એ આત્માઓને ધન્ય હો !

★

શ્રા. સુ. ૧૧, રવિવાર

રાત્રી ભોજન તજવા જેવું છે

પૂન્યશાળી આત્મા !

સૂર્ય એ દિવસનો અધિપતિ છે. આપણને પ્રકાશ
 સાથે ગ્રેરણા આપે છે. આપણે પરમ ઉપકારી છે. માટે
 શુભકાર્યો એની હાજરીમાં આપણે કરવા ભેઈએ. કેમકે
 સૂર્ય એ દેવ છે. જ્યાં દિન કૃત્યો એની હાજરીમાં જેમ
 થાય છે તેમ ભોજન જેવું કાર્ય પણ આપણે એની
 સાન્નિધ્યમાં જ કરવું ભેઈએ. પુન્યના કામોમાં સૂર્યદેવ
 આપણા સહકારી છે એ એક વાત અને બીજી વાત એકે
 રાત્રિભોજનમાં જીવહિંસાની પ્રધાનતા છે. જ્યાં હિંસા
 ત્યાં ધર્મ ડોઢ કાળે રહી શકતો નથી. જ્યાં હિંસા ત્યાં
 ધર્મ નહીં અને ધર્મ ત્યાં હિંસા નહીં. હિંસા પાપનું
 મૂળ છે. જ્યારે અહિંસા ધર્મનું મૂળ છે. જે આપણે

[illegible]

4

ਪ੍ਰਸ਼ਨੀ ਸਮਾਜ ਸਮਾਜਿਕ

ଅଧ୍ୟାୟ ୩୩.

અગતી આ મા.
તે કે અગતીમાં અગતીને જે તે અગતી માં
છે તેમાં ખરું અગતી જે અગતી. અગતી એટલે અગતી
શ્રમન શ્રમની આ શ્રમનો અર્થ આત્માને એવો વારી
જાય છે કે મને અગતી ગળ્યા જેવી દશાને આપ ક
છે. આ શ્રમથી અનેક આત્માઓ પાસમાં જવાના હોયતા
હોયુદ છે. મહાન શ્રમથી પાંગ પાડવ અને તપાસ-એવા
મોટા મોટા મહાશક્તિઓ પણ આ અગતીના પાસમાં પડી
આફતોને નોતરાં આપ્યાં છે. ન કરવાના કારણે એમના
હાથે થઈ ગયા છે. આ રાજ્યો રાજપાટ હારી ગયા એટલું
જ નહીં પણ દ્રોષથી અને હમચંતી જેવી મહાશક્તી
ભાર્યાઓને પણ હોડમાં મુકતાં અગતીના નથી.

ભાર્યાઓને પણ હોડમાં મુકતાં અજકાયા નથી.
 હાણિક આનંદ માટે રમાતી આ રમત કુળતું
 નિકંદન કાઢનારી છે. હે આત્મા ! તું જો ગુનાર રમતો
 હોય તો બંધ કરી દેજે. ન રમતો હોય તો હવે એ કંદમ
 ખિલકુલ ફસાઈશ નહીં; નહીંતર તારી પણ આ દશ
 થતાં વાર નહીં લાગે. વ્યસની આત્મા જ્યાં ત્યાં અથડાય છે

★

શ્રા. સુ. ૧૩, ગંગાવાર

પારકી ચીજને પોતાની કરવા મથીશ નહીં

દયાળુ આત્મા !

ખીલુ વ્યસન છે ચોરી. આ ચોરી પણ મહાપાપ જાંધાવે છે. જો તારા દિલમાં કંઈ પણ પાપનો ડર હોય તો કોઈની પણ પારકી ચીજ પોતાની કરવા મથીશ નહીં. ચોરી કરનારને આ ભવમાં ભયંકર શિક્ષા જામવી પડે છે અને પરભવમાં પરમાધામીચાના માર સાથે ભયંકર શિક્ષા સહન કરવાનો અવસર આવી જાય છે.

આજના વર્તમાન યુગમાં ચોરીનો ધંધો ખૂબ ફાલ્યો-ફુલ્યો છે. ત્યાં જુઓ ત્યાં જાંધે ચોરી....ચોરીની જ જુઓ સંભળાય છે ! આ શું જતાવે છે ? આજે માણસને ધંધો કરવો ગમતો નથી અને એજગારામમાં નાણા કુંકવા છે. મફતીયા માલ મળે ત્યાં સુધી ગેળવવા છે. ચોરીનો આશરો લઈને પણ માણસ પોતાના શોખ પૂરા કરવા રાત દે દિવસ જોયા વગર પારકા ધનને પોતાનું કરવા તનતોડ મહેનત કરે છે. આથી એની દશા “અતોબ્રપ્ટ”-“તતોબ્રપ્ટ” જેવી થાય છે. તારો નાંખર જો એ માર્ગમાં હોય તો ભૂંસી નાંખજે; સંતોષી જાની સુખી થજે !

શ્રા. સુ. ૧૪, શુક્રવાર

દારૂનો નશો ભાન ભૂલાવે છે

જાગૃત આત્મા !

ત્રીજું વ્યસન છે દારૂ. દારૂ મહા કેફી વસ્તુ છે.

ખીનારનું ભાન નષ્ટ થઈ જાય છે. હારૂ ખીનારને સારાસારનો ખ્યાલ નથી રહેતો. છતી આંખે આંધળો બની જાય છે. ન કરવાના કામો જોના હાથે થઈ જાય છે. આવા કેદી પદાર્થો આત્માના ગુણોને હાનિ કરનાર છે. અનેક જાનના કર્મબંધન કરાવે છે

હારૂ ખીને છાકટા બનેલા આત્માઓ વટવહેવારને સમજતા નથી તો ધર્મ સ્વરૂપને ક્યાંથી સમજી શકે? સમજી અને ધર્મરાગી આત્માઓએ કેદી પીણાને છોડી દેવા જઈએ. કેદી વસ્તુનો ઉપયોગ આવે એટલો બધો વધી ગયો છે કે જે આત્માઓ સાચા ધર્મરાગી હોય તેજ તેનાથી મુક્ત રહી શકે છે.

તારા હૈયાની ભીતરમાં જરા જેટલો પણ જો તને ધર્મરાગ હોય તો આવા દુષ્ટપીણાથી તું સદંતર દૂર રહેજે.

હારૂ ખીનાર ધર્મ કૃત્યો કરી શકતો નથી અને કરે છે તો લેખે લાગતા નથી; માટે જ જ્ઞાની પુરુષોએ તેને તજવાનું કહ્યું છે.

શ્રા. સુ. ૧૫, ગુરુવાર

અન્ય પ્રાણીઓનો રક્ષક બનજે...

પ્રાણપ્રિય આત્મા !

તારા પ્રાણ તને પ્રિય છે તેવા ખીન્દને પણ પોતાના પ્રાણ પ્રિય હોય છે. ચોથું વ્યસન માંસભક્ષણનું છે. માંસભક્ષણ હિંસા વગર થઈ શકતું નથી.

આને કોઈને કોઈ રીતે આડી કે સીધી રીતે પણ આ વસ્તુનો છડેચોક સ્વીકાર થઈ રહ્યો છે. અને એથી જ આને માનવગણ બુદ્ધિ ભ્રષ્ટ થઈ રહ્યો છે.

બુદ્ધિ ભ્રષ્ટ માનવ સગાભાઈને પણ ભાઈ તરીકે પીછાણતો નથી તો પછી બીજાની તો વાત જ શી કરવી ?

પ્રભુ મહાવીરે તો દરેક પ્રાણીઓ પ્રત્યે વ્રાતૃભાવ રાખવાનું કહ્યું છે. આને અખાત્ર બોલકો કેટલા વધી રહ્યા છે ? અપેય પીણાઓના પાન કરીને વિજાયતી દવાઓનો ઉપયોગ કરીને માનવ કુરળની રહ્યો છે. કોડલીવર ઓઘલ લેવી માંસભરપુર દવાઓ ત્યાં સુધી લેવાશે ત્યાં સુધી મન વચન ને કાયાની આરોગ્યતા શી રીતે સાંપડશે ! સ્વદયામાં પરદયા સમાયેલી છે. અને પર દયામાં સ્વદયા સમાયેલી છે !

આ. વ. ૧, શુક્રવાર

માનવભવની શોભા

શીલ પ્રેમી આત્મા !

તું અનાદિ કાળથી પાશવીવૃત્તિઓના બળે આને સંસાર સુખનો રાગી બન્યો છે. પણ સંસારના ચુખના રંગરાગ ક્ષણિક છે.

જેમ કસ્તુરીઓ મૃગ ગોતાની ડુંટીમાં જ કસ્તુરી હોવા છતાં એ કસ્તુરીની સુગંધ લેવા વનેવનમાં ભટકે છે; પણ એમ કસ્તુરી મળે ખરી ? નથી મળતી.

તેમ ગપાળે મનના પાપ શુભરૂપી કસ્તુરી માતાની
હુંડીમાં હોવા છતાં મન્દિરગજન્ય શુભ પાછળ સંગ
રૂપી વનમાં ગારે બાળુ ભગી રહ્યા છે દોડી રહ્યા છે
છતાં શુભરૂપી કસ્તુરી ગેવતી શકનો નથી. પણ
મનુષ્યલવની શોભાને તો હાનિ પહોંચે જ છે.

હવનની શોભા ત્યારે જ વધે કે જ્યારે મનુષ્ય
પાંચગુ વ્યસન જે પરત્રીગમન છે તેનો ત્યાગ કરે. માતા-
પત્ની સિવાય દરેક હેતુને માનુલાવથી અને ભગિની-
લાવથી જોતાં શીખશે ત્યારે જ માનવતા ખીલી ઊઠશે.
અને એની શોભા ગ્યાર વધી જશે ! ને શુભરૂપી કસ્તુરીનો
આસ્વાદ માણી શકાશે !

આ. વ. ૨, સનિવાર

નિંદગમન ત્યાગ્ય

સુભાગી આત્મા !

તું આર્યત્વના સંસ્કાર લઈને આ અવનિ પર
અવતર્યો છે. અને તેમાંય વળી જૈન કુલમાં અવતાર પ્રાપ્ત
થયો. એટલે તને શીલધર્મની મહત્તા પૂરેપૂરી સમજાણી
હોવી જોઈએ. શીલસૌરભધી તારૂ હવન મહેકતું રાખજે !

છઠ્ઠા વ્યસનમાં રાત્રી પુરૂષોએ “વેશ્યાગમન”
ત્યાગ્ય બતાવ્યું છે. એ દોષ અતિનિંદ્ય છે.

જે આત્માઓ શીલ અને સદાચારના રંગે રંગાએલા
છે તે આત્માઓને તો “નિંદગમન” તો હોયજ નહીં.

છતાં મોડનીય કર્મના નશામાં ચક્રવૃત્ત બનેલા આત્માઓ દોઈ તાર અકાર્ય પણ કરી બેસે છે. કેમકે કર્મના વશથી પાશવીવૃત્તિઓ ભેદ કરી આત્માને કુમાર્થે પ્રસરી જાય છે. આ તારે સંસારમાં રહીને યશસ્વી જીવન જીવવું હોય અને અપયશ ન ગમતો હોય; તેમ જ વ્યવહાર પણ સુંદર રાખવો હોય તો આ કદાચ વ્યસનથી તારે દૂર રહેવું. કેમકે વ્યવહારમાં પણ નિવેશન ત્યાગ્ય છે તો ધર્મમાર્ગમાં તો હોય જ.

★

ભા. પ. ૩, રવિવાર

માનવતાના સંસ્કારે

માનવતાના પૂંદરી !

આજે તું માનવ જેવો માનવ થઈને માનવતાને દૂર દેંદ્રી બીજતો શિકાર કરતાં અગ્રકાંતો નથી.

સાનના વ્યસનમાં પ્રભુએ શિકારનો નિવેધ કર્યો છે. શિકાર એટલે બીજતો જીવનો નાશ કરવો, મારી નાખવો; અથવા તો હેરાન પરેશાન કરી બરબાદ કરવા.

અરે, બહાબાઈ, તું જે વસ્તુ બીજતને આપી શકતો નથી તે વસ્તુ કેવાનો તારો શો અધિકાર છે ?

આજની વિશિષ્ટ દુનિયામાં સંસારી જીવો શિકાર અડપવાની તક જ શોધતા હોય છે, પછી ભલે ને પોતાનો સજો ભાઈ હોય કે બીજો માનવ ભાઈઓ. પશુનો શિકાર તો દૂર રહ્યો પણ આજે માનવ માનવનો શિકારી બન્યો

હે ! તારો ધર્મ પણ ઉત્તમ છે !

તારા દેવ ઉત્તમતાના શીખરે પહોંચેલા છે ! તારા હૃદ ઉત્તમતાના માર્ગે છે ! અને તું ઉત્તમતાનો રાણી બન્યો છે અથવા રાણી બનવા અવતર્યો છે ! તો આ સંભારનાં મુખી અને દુઃખી હોયો પ્રત્યે માધ્યસ્થ બાવ રાખજો !

આ દુનિયામાં બસ હું જ બરાબર છું. હું જ લે કહું હું ને બરાબર કહું છું. બીજા બધા લે કહે છે તે બરાબર નથી કહેતા મુખી હોયો પ્રત્યે અધ્યાત્મિક રાખવી અને દુઃખી હોયો પ્રત્યે નિરસ્થિર શુદ્ધિ રાખવી. તાકું આણું વલણ જે રહે તો તને ઉત્તમતાના શિખરે ચઢવાની તક નથી.

પણ અધેશના આણસારે સર્વહોયો પ્રત્યે માધ્યસ્થ બાવના રાણીશ તોજ તું ઉત્તમતાનો રાણી બની એ માર્ગે ચાલી ઉત્તમતાના શિખરે પહોંચી ચક્રવા સમર્થ બની શકીશ ! માધ્યસ્થબાવ મુખી હવતનું લક્ષણ છે.

★

આ. પ. ૮, સુચાર

મનોવૃત્તિના અજવાળે

મનસ્વિ આત્મન્ !

તું આ શરીર રૂપી નગરીનો રાજા છે. મન એ તારો પ્રધાન છે. તારા હવતમાં મોહસેના અને ધર્મસેના એ

કરુણાના કલરવે

સમર્થ આત્મન્ !

તારું જીવન કરુણાના કલરવે ગુંતરવ કરતું હોયું જોઈએ. કેમકે તું કરુણા સાગર એવા ભગવાન મહાવીરના અનુયાયી તરીકે ઓળખાવતાં ગર્વ અનુભવે છે, પણ તારી જાતને તેં પુછ્યું છે ખરું કે તું મહાવીરનો સાચો અનુયાયી છે ?

જો હા, તો “આત્મવત્સર્વભૂતેષુ” એવો ભગવાન મહાવીરનો પયગામ તારા અણુએ અણુમાં વ્યાપ્ત હોવો જોઈએ. ભગવાન મહાવીરના કરુણાના પાઠ જો તેં જરાજર વિચાર્યા હોય તો ઓછી બુદ્ધિવાળા, અશક્ત, રોગી, ગરીબ અજ્ઞાની એવા જીવો પ્રત્યે તને નફરત ન આવવી જોઈએ. જેવો હું છું તેવા જ સર્વજીવો છે. સૌ સૌના ભાગ્યે સૌને ઉચ્ચનિચ્ચતા પ્રાપ્ત થાય છે. હું મન, વચન ને કાયાથી કોઈને પણ દુઃખરૂપ ન થાઉં એવા કરુણાના કલરવ તારા હૃદય રૂપી સરોવરમાં જાગવા જોઈએ. એ કરુણાના કલરવે જીવન સફળ કર !

આ. વ. ૭, ગુરુવાર

અપેક્ષાના અણુસારે

ઉત્તમ આત્મન્ !

છે ! તારો ધર્મ પણ ઉત્તમ છે !

તારા દેવ ઉત્તમતાના શીખરે પહોંચેલા છે ! તારા સુર ઉત્તમતાના માર્ગે છે ! અને તું ઉત્તમતાનો રાગી બન્યો છે અથવા રાગી બનવા અવનર્મો છે ! તો આ સંસારમાં સુખી અને દુઃખી હોયો પ્રત્યે માધ્યસ્થ ભાવ રાખજે !

આ દુનિયામાં બસ હું જ બરાબર છું. હું જ ને કહેં છું ને બરાબર કહેં છું; બીજા બધા ને કહે છે તે બરાબર નથી કરતા સુખી હોયો પ્રત્યે ઇર્ષ્યાવૃત્તિ રાખવી અને દુઃખી હોયો પ્રત્યે વિરદકાર બુદ્ધિ રાખવી. તારું આવું ચલાવુ ને કશે નો નને ઉત્તમતાના શિખરે ચઢવાની તક નથી.

પણ અપેક્ષાના અભુસારે સર્વ હોયો પ્રત્યે માધ્યસ્થ ભાવના રાખીશ તોજ તું ઉત્તમતાનો રાગી બની એ માર્ગે ચાલી ઉત્તમતાના શિખરે પહોંચી શકવા સમર્થ બની શકીશ ! માધ્યસ્થભાવ સુખી હોવનનું લક્ષણ છે.

★

આ. વ. ૮, ધૃત્વાર

મનોવૃત્તિના અજવાળે

મનસ્વિ આત્મન !

તું આ ગરીબ રૂપી નગરીનો રાજા છે. મન એ તારો પ્રધાન છે. તારા હૃદયમાં મોહસેના અને ધર્મસેના એ

ની લડાઈ ચાલી રહેલી છે. તારા પ્રધાનને એક જાણુ
 સેનાના અને બીજી જાણુ ધર્મસેનાના અનુચરો જેઞી
 છે. મોહસેનાનો સેનાપતિ હોલ છે અને ધર્મસેનાનો
 સેનાપતિ સંતોષ છે. જો તું કાચા કાનનો ધર્મ મોહસેના
 પ્રત્યે આકર્ષાયેલા તારા મનઃ પ્રધાનતું કહ્યું કરીશ તો એ
 પ્રધાન તને હોલ સેનાપતિ પાસે લઈ જશે. અને એ
 સેનાપતિ તને પોતાના અગાધ મોહસેના રૂપ સમુદ્રમાં
 નાખી દેશે. જ્યાંથી છટકણારી મળવી મુશ્કેલ છે. પણ
 જ્યારે તારો પ્રધાન એ સેનાપતિના કાવાદાવાથી કંટાળ્યો
 હોય અને જરા ધર્મસેના પ્રત્યે અતુરગી બનતો હોય
 ત્યારે તું તેતું કહ્યું માની લઈશ તો તને તારો પ્રધાન
 સંતોષ સેનાપતિ પાસે લઈ જશે. એ સેનાપતિ તને
 ધર્મસેના રૂપ નિર્મલ સરોવરમાં સ્નાન કરાવશે. મનોવૃત્તિના
 અજવાળે તારું જીવન અજવાળી લેજે !

શ્રા. વ. ૯, શનિવાર

જ્યોતિના અબકારે !

જ્યોતિર્ધારિ આત્મન્ !

તું સાચે જ્યોતિર્ધારી છે, કેમકે જ્ઞાનની જ્યે
 તારા આત્મ પ્રદેશોના ઉડાણમાં ધીમી ધીમી અબકારી રહ્યા
 છે. એ જ્યોતિનો આછો આછો પ્રકાશ તારા ચેતનને
 અજવાળી રહ્યો છે. તું એમાં શ્રદ્ધાતું દિવેલ પુર ! જ્ઞાનની
 જ્યોત સતેજ બનશે. એ અંખી અંખી જ્યોતિના અબકારે

કર્મના પડદા નિશર્ધ લાય એના માટે પ્રયત્ન કર ! આઠ
આઠ કર્મના પડદા તારા આત્મિક સૌંદર્યને છુપાવી રહ્યા
છે. એ સૌંદર્યને તું પ્રગટ કર ! તું તારી જાતને દોષ
પાર પામર ન માનીશ; તું તો અનંત શક્તિનો-અનંત
ત્યોગિનો અધિપતિ છે; મદાન સમર્થ આત્મા છે ! પણ....

જાણ દુનિયાના સૌંદર્યમાં શુભ જની તું તને
પોતાને જ ખૂલી ગયો છે ! છૂપી ગયો છે ! એ સૌંદર્યમાં
ડોળાવા તું સરજાયો નથી. તારી પામરતાને ખાંભેડી
નાખ ! ત્યોગિના જગદાર તારા આત્મિક સૌંદર્યને પીછાળી
લે ! તારા અનુપમ રૂપને પ્રગટ કર !

આ. વ. ૧૦, રવિવાર

બ્રમમાં ભૂલી ભટકાઈશ નાહી

નિર્દલી ચેતન !

તારા મૂળ સ્વભાવમાં તો જરાયે દંભ નથી પણ
કર્મના આવરણથી જોડા બ્રમમાં ભટકી રહ્યો છે. જેમ
નશાતુર માનવ ત્યાં ત્યાં ખાંધોડિયા ભરે છે તેમ તું પણ
કર્મના વશથી ત્યાં ત્યાં ઝુળી ધવા ખાંધોડિયા જ ભરે છે.

દુનિયાના દંભ તને ઇન્દ્રિયદમન કરવા હેતા નથી.
તું દુનિયાના ઝુખનો લાલચુ જની ગયો છે. પણ મૂળજળ
સમ મોહક દુનિયા તને ઝુખના પડછાયા દેખાડે છે પણ
ઝુખની ધીંગી છાયામાં બેસાડી શકતી નથી.

જનનેની પધાન તાપો જોવી છે તારા પ્રધાનને બેઠા બેઠા
 મોડસેનાના અને ખીજા બાજુ ધર્મસેનાના જનનરો જોવી
 રહ્યા છે. મોડસેનાના સેનાપતિ પોતાને અને ધર્મસેનાના
 સેનાપતિ સંતોષ છે. એ તું કાળા ધનને અર્થ મોડસેના
 પ્રત્યે અપમાનિત તારા મનઃ પાપાનનું કષ્ટ કરીશ તો એ
 પ્રધાન તને પોતા સેનાપતિ પાસે લઈ જશે. અને એ
 સેનાપતિ તને પોતાના અગાધ મોડસેના રૂપ અસુદમાં
 નાખી દેશે. જ્યાંથી છટકાવારી મળતી મુશ્કેલ છે. પણ
 જ્યારે તારા પ્રધાન એ સેનાપતિના કાતાકાવાથી કંટાળ્યા
 હોય અને જરા ધર્મસેના પ્રત્યે અનુરાગી જનતો હોય
 ત્યારે તું તેનું કલું મારી લઈશ તો તને તારા પ્રધાન
 સંતોષ સેનાપતિ પાસે લઈ જશે. એ સેનાપતિ તને
 ધર્મસેના રૂપ નિર્મલ સરોવરમાં સ્નાન કરાવશે. મનોવૃત્તિના
 અજવાળે તારું જીવન અજવાળી લેજે !

શ્રા. વ. ૯, શનિવાર

જ્યોતિના અખકારે !

જ્યોતિર્ધારિ આત્મન્ !

તું સાચે જ્યોતિર્ધારી છે, કેમકે જ્ઞાનની જ્યોત
 તારા આત્મ પ્રદેશોના ઉડાણમાં ધીમી ધીમી અખકી રહી
 છે. એ જ્યોતિનો આછો આછો પ્રકાશ તારા ચેતનને
 અજવાળી રહ્યો છે. તું એમાં શ્રદ્ધાનું દિવેલ પુર ! જ્ઞાનની
 જ્યોત સતેજ જનશે. એ આંખી આંખી જ્યોતિના અખકારે

કર્મના પડદા ચિરાઈ જાય એના માટે પ્રયત્ન કર ! આઠ આઠ કર્મના પડદા તારા આત્મિક સૌંદર્યને છુપાવી રહ્યા છે. એ સૌંદર્યને તું પ્રગટ કર ! તું તારી જીવનને દેખી તાર પામર ન માનીશ; તું તો અનંત શક્તિનો-અનંત જ્યોતિનો અધિપતિ છે; મદાન સમર્થ આત્મા છે ! પણ....

જાણ દુનિયાના સૌંદર્યમાં સુખ જાની તું તને પોતાને જ બૂલી ગયો છે ! દૂલી ગયો છે ! એ સૌંદર્યમાં કોબાવા તું સરજાયો નથી. તારી પામરતાને ખામેશી નાખ ! જ્યોતિના અગ્રદે તારા આત્મિક સૌંદર્યને પીગાળી શે ! તારા અનુપમ રૂપને પ્રગટ કર !

આ. વ. ૧૯, રવિવાર

બ્રમમાં બૂલી બટકાઈયા નાહી

નિર્દોશી ચેતન !

તારા મૂળ સ્વભાવમાં તો જરૂરે દંભ નથી પણ કર્મના આવરણથી જોડા બ્રમમાં બટકી રહ્યો છે. જેમ નશાતુર માનવ ક્યાં ક્યાં બાયોરિયા ભરે છે તેમ તું પણ કર્મના વશથી ક્યાં ક્યાં સુખી થવા બાયોરિયા જ ભરે છે.

દુનિયાના દંભ તને ઇન્દ્રિયક્રમન કરવા દેતા નથી. તું દુનિયાના સુખનો લાલચુ જાની ગયો છે. પણ મૃગજાળ સમ ચોક્કટ દુનિયા તને સુખના પટછાયા દેખાડે છે પણ સુખની શીળી છાયામાં બેસાડી શકતી નથી.

શ્રીમમતા પ્રભાતે

સાધક આત્મા !

પર્વાધિરાજ શ્રી પર્યુષણ પર્વના શ્રીમમતા પ્રભાતે
તું સ્વાગત કરતા સ્નેહના સંસ્પર્શ સારીયા મુરજે ! ભાવ
તરંગની રંગીલી રંગોળી મુરજે ! કેમકે આજે તારા
અંતરના આંગણીએ પર્વાધિરાજ શ્રી પર્યુષણ પર્વ
પધાર્યા છે.

ભલે પધાર્યા એ પવેના શીરતાજ ! આજે શ્રીમમતા
પ્રભાતે અંતરના ઉમળકે આપને વધારતું છું ! હૈયાના
ઉછરંગે મનોમંદિરના શિંદારને આપને પધારતું છું !

ભલે પધાર્યા પર્વશીરોમણી શ્રી ક્ષમાપર્વરાજ !

આજે મારા પાપોની દોળી થશે. મારા દિલની
દીવાળી ઉજવાશે !

ઓ સાધક ! એ રીતે પર્વાધિરાજ શ્રી પર્યુષણ
પર્વના વધામણા કરજે !

તારા આધ્યાત્મિક જીવનની સોનેરી ઉપા ઝળકશે.
અને આજથી આઠમા દિવસે તું હળવો ફૂલ બની જઈશ !

આ. વ. ૧૪, શુક્રવાર

હળુકમી બનજે !

ભાવના શીલ આત્મનું !

આજે અઠાઈનો બીજો દિવસ. ક્ષમાના પાઠ
લખવાનો બીજો દિવસ. તું જો ખરેખર ભાવનાશીલ છે

તો દુનિયાના ઠાઠ માઠ મૂકી દઈ માત્ર ક્ષમાના જ પાઠ રોજ લખજે ! લાગલાગટ સાત દિવસ સુધી એક ધ્યાનથી અભ્યાસ કરીશ તો અઠ્ઠાઈના આઠમા દિવસે આત્મ-દિવાળીનું સરવૈયું ચોકખું નીકળશે. તેમાં આત્મિક સંપત્તિનો નફો વધે અને બાહ્ય સંપત્તિનો લોભ ઘટે એવો વ્યાપાર કરજે !

દુન્યવી સંપત્તિ કર્મ બંધાવે છે, જ્યારે આત્મિક સંપત્તિ કુરમાં કુર એવા કર્મબંધનથી છોડાવે છે. તું અખૂટ એવી આત્મ સંપત્તિનો માલિક બની શાંધત સુખનો લોકતા બને એવી મારી પ્રબળ ઇચ્છા છે. જરૂર બનીશ, પણ ક્યારે ? માથેથી કર્મોના ભાર ઉતારીશ ત્યારે ને ? પાપના પોટલા દૂર ફેંકી દે અને હજુકર્મી બનવા પ્રયત્ન કર !

આ. વ. ૩૦, શુક્રવાર

જીવન સુધારજે !

ઓ દુનિયાના મુસાફર !

તેં ખૂબ મુસાફરી કરી. હજી તને થાક નથી લાગ્યો ?

ઓ.....હો.....હો.....હો.....તું કેટલું ચાલ્યો તેનું તને લાન છે ? વિચાર તો કર, ચાલતા ચાલતા કેટલો કાળ ગયો ? દોડતા દોડતા પંથ કપાય તો જીવો ધાંચી ઘર ઉંટ ! નારકીના ભવોમાં સાગરોપમ જેવડા આયુષ્ય પસાર કર્યા ! તિર્યંચોના ભવોમાં અકથ્ય

તેવના અને પાપાનો તો ભયો નહીં. પણ પાપના પાપના કાંઈ
 તેવના ભયમાં મોંઘી પાળા અનુપમ પાપાર ભયો નહીં. પણ
 અંપણિ મળી વિવાદ નહીં. પાપની ને પાપની અંપણિ અંપણિ
 પૂર્વે રહી શકે. નહીં. પાપની ને પાપના કાપણી
 અંપણિ અંપણી રહી. રહી અંપણિ પાપ ને પાપ
 મનુષ્ય જીવનમાં આપણે. પાપ વિવાદમાં માટે આ અંપણિ
 તક છે. તેમાં પાપી પાપિણ્ય પર્વ પાપાયા છે. અંપણિ
 પાપ ઉત્તરાયણ માટે વિવાદ રથાને બેસીને ! પર્વના
 ત્રીજા દિવસે વિવાદીને તક જડાવી છે. અંપણિ પાપીના
 વહેણની માફક આપણે જાણ છે. જીવન સુધારી છે !

બા. ગ. ૧, અનિવાર

જરા વિચાર-કર !

વિચારક આત્મા !

તને વિચાર કરવાની શક્તિ મળી છે તો જરા
 વિચાર તો કર કે હું મનુષ્ય કેમ થયો ? મનુષ્ય તો
 થયો પણ આંધળો, બહેરો, કાણો, કુળડો, પાંગળો, લુકો
 અને બુદ્ધિ વગરનો મૂર્ખ કેમ ન થયો ? પાંચે ઇન્દ્રિયોથી
 સંપૂર્ણ અને સ્વરૂપવાન શરીરધારી સુડોળ મનુષ્ય થયો
 એનું શું કારણ ? એનું એજ કારણ કે પૂર્વલવમાં આડા
 હાથે પણ તે જૂળ પુણ્ય કર્યાં છે. હવે સમજપૂર્વક જરા
 વિચાર કર કે મારે શું કરવા જેવું છે ? વિચાર કરીશ

શ્રી સિદ્ધ ભગવાનના શરણે જા !

શ્રી નિર્ઝન્ય ગુરૂવરના ચરણે જા !

અહિંસામય ધર્મના શરણે જા !

આથી તારું પુરુષાતનત્વ પુનરુત્થાન થશે. અને કર્મ જંજીર ભાંગીને ભુક્ટો થઈ જશે. તું સ્વતંત્ર બની શકીશ. આજે મહાવીર જન્મ વાંચનના દિવસે માત્ર મોઢું મીઠું કરી આનંદ ન માનીશ. પણ પ્રભુના જીવનમાંથી એકાદ સદ્ગુણ સ્વિકારી જીવનને મીઠું બનાવજે !

ભા. સુ. ૩, સોમવાર

તપની તિવ્ર તલવારે

સમયજ્ઞ આત્મા !

જે તું સાચો સમયનો જાણકાર હોય તો આજે પર્વરાજની પૂનિત નિશામાં અકુમ્ભતપના પરચક્રખાણ કરજે ! કેમકે અત્યારે વાર્ષિક પર્વની આરાધના ચાલી રહી છે. આખા વર્ષમાં તારા હાથે જે કિલ્લટ કર્યો બાંધાયા હોય તેને તોડવા માટે તપસ્યા એ તિવ્ર તલવાર જેવી છે. વાર્ષિક આલોચનામાં જ્ઞાની ભગવંતોએ અકુમ્ભ તપ બતાવેલ છે. મહામંગલકારી અને કષ્ટને કાપનાર છે. આત્મમંગલ સાધવું હોય તેને અકુમ્ભ તપ અવશ્ય કરવું જોઈએ. ભવજંગલમાં ભટકતા એવા આત્માઓને અકુમ્ભતપ રમ મંગલ રૂપ છે.

ભાદરવાનો રૂઠો પ્રતાપ

ભાવુક આત્મા !

તું ભાદરવા મહિનાનો રૂઠો પ્રતાપ માન કે તારા
 મુળને માટે સંદેશો લાવનાર સુંદર દિવસ લાવ્યો, કે
 જેના પ્રતાપે તું આજે હજારો કૃત જન્મે. આજે નો
 પર્યુષણ પર્વના પારણા ! તું સદા રાજાને ઉઘાડા તારા
 દિલના બારણા ! તેં આઠ દિવસ સુધી આધ્યાત્મિક
 દિવાળી ઉજવી ઘણા સારા કર્યા. અમારી પડક,
 સાધર્મિક ભક્તિ, અદ્ભુત તપ, પરસ્પર ખામણા, અને
 ચેત્ય પરિપાટી. આવા મહાન કર્તવ્યો કરી તેં તારા
 આત્માને મહાન્ જનાવ્યો. હવે આ મહત્તા તારા જીવન
 કાળ દરમ્યાન ટકાવી રાખજે. આજરે તારો દિવ્યતામાં
 વાસ થશે. આજે પારણા કરીને તું ધર્મના બારણાં
 ભૂલી ના જઈશ ! નહીંતર તારી જીવન સુધારણામાં
 ઘણી ખામી આવી જશે. કાંઠે આવેલું વહાણ ડૂબી ન
 જાય તેની તકેદારી રાખજે ! તું મહાવીરનો ભગત જની
 જગતને હાંસી પાત્ર જનીશ એ કેમ પાલવશે ?

મળેલી મહત્તાને ટકાવી રાખજે !

હૃદય ભૂમિમાં ખેતી કરજે !

શ્રદ્ધાળુ આત્મન્ !

હવે તારી હૃદય ભૂમિ શુદ્ધ બની ગઈ છે તેથી એ ભૂમિમાં આધ્યાત્મિક ખેતી કરજે ! એ શુદ્ધ ભૂમિમાં શ્રદ્ધાના બી રોપજે ! ભક્તિરૂપ વરસાદ વરસાવજે. મન : રૂપી ધુન્સરીના બંધનથી વિનયરૂપી લાકડાને બાંધી અપ્રમત્ત દશાનું હળ હાંકજે ! તેમાં શક્તિરૂપી બળદો જોડજે, ભક્તિના વરસાદ વરસાવી ભૂમિને આર્દ્ર બનાવજે ! તારી આધ્યાત્મિક ખેતી અતિ સુંદર થશે. અને તું મોક્ષ સુખના અમર ફળને પ્રાપ્ત કરી શકીશ. એ મીઠા ફળોને આરોગી તું અમર બનજે. કર્મરૂપી કાળાશ ઘોવાઈ જતાં તું નિરંજન બની જઈશ. અને નિરાકારી એવી સિદ્ધ દશાને પ્રાપ્ત કરી શકીશ. પછી તને કોઈ જાતની ઇચ્છા નહીં રહે. તું પૂર્ણ બનીશ. ઇચ્છા અને મન એ બન્ને જોડિયા ભાઈ-બહેન છે. બન્ને વચ્ચે સ્નેહ છે. જ્યાં મન ત્યાં ઇચ્છા અને ઇચ્છા ત્યાં મન. એ બન્નેનું સહજીવન છે. ઇચ્છા મરી જશે તો અસ્વસ્થ મન સ્વસ્થ બની ઠેકાણે આવી જશે.

હવનનો સમવાદો

હવનનો આશા !

તમે જાણો છો હવન મધ્યું છે. તારે એ હવનનો
સમવાદો પણ હવન મધ્યું છે. અંધારી અંધારી
સમવાદો તો અનેકવાર હતા પણ જેમાંથી કંઈ તાર
કમર ફીટાયું નહીં. તમે જેવો સમવાદો કર કે તેવી
તારો અંધારો એવામંદો બની જાય. જાણિ. જાણિ. મે
ઉપરિથી બહે તારના અંધારને માની છુટકોએ સમવાદો
જાણિ કર્યો જવાબો છે. જે જાણિથી તું જલ દાઢો,
તને ક્યારે પણ આંધિ મળી નહીં. તમે જેવો સમવાદો
કરી તે કે જેના પ્રમાણે અંધારમાં પણ આંધિથી રહી
શકે; અને પદપદાએ મિલિ મુખના શીવજી પાણી તું
પી શકે. હવનના હવાનામાં જાણ મળી જાય, વનથી
જેવા નિતિ જાય, નિર્દોષ નાર્ય તારા વહન પર રમતું
રહે જેવા સમવાદોને પસંદ કર ! જેવો સમવાદો આ છે:
શ્રી અગ્નિદેવ, પંચ મહામત્તપાદી હુર, અને અદિત્યા,
સંયમ, તપોમય પર્વ : આ સમવાદો તારો રહેવાજી બનશે !

★

જા. સ. ૯. રવિવાર

માનવ હવનની મહત્તા

પ્રજા માનવ !

તું માનવ તરીકે ઉત્પન્ન થયો પણ જે હવનની
મહત્તા તને સમજાણી છે ખરી ? જો તું તેની મહત્તા

દિવ્ય માર્ગની ફેરીઓ

મુઝ બંધુ !

તું વીવરાગ કેવે ક્યાંવેની દિવ્ય માર્ગની ફેરીઓ ફેરીઓ ચાલ્યો. સદે મુકુંદેવ તારા હીવાલોંની રૂપ બન્યો. તું ભૂંડો ન પડે એની લેકેદારી રાખ્યો. તું આ સંસાર સમુદ્રના માયારૂપી મોત્તઓથી ક્યાંક ફેંકાઈ ન જાય તે સાવચેતી રાખ્યો. સંસારના અનિષ્ટો સામે લાલખની

ધરશે. ઇર્ષ્યાંરૂપી ઉધઈ લીરા દિલને ન લાગી. બધ એ માટે પ્રયત્નશીલ રહેશે. જેમ ઉધઈ કપડાને અને લાકડાને કોરી ખાય છે તેમ ઇર્ષ્યાંરૂપી ઉધઈ માનવના સદ્ગુણોને કોરી ખાય છે. એનાથી તને સબગ રાખશે. આ સ્વાર્થાયા સંસારમાં તારા જો કોઈ હિતસ્વી હોય તો આ સદ્ગુરુ જ છે. દુર્ગતિમાં પડતા એવા તારૂં રક્ષણ કરશે. ગુરુતું વાતસલ્ય અણુમોલી ચીજ છે વ્યવહારતું જ્ઞાન આપે તે ગુરુ, અને આત્માતું જ્ઞાન આપે તે સદ્ગુરુ. આવા સદ્ગુરુની નિશ્રામાં તું પરમાત્માએ ખતાવેલી દિવ્ય માર્ગની કેડીએ ચાલ્યો બ, ચાલ્યો જ બ, કલ્યાણ છે !

ભા. સુ. ૧૧, મંગળવાર

બુદ્ધિ બળના પ્રતાપે

બુદ્ધિના ભંડાર આત્મા !

તને બુદ્ધિ મળી છે તો તેનું ફળ મેળવ, જે મહાત્માઓએ તત્ત્વની વિચારણાને બુદ્ધિના ફળ તરીકે ખતાવી છે. તત્ત્વનું ચિંતવ કર ! તત્ત્વની વિચારણા એ બુદ્ધિનું ફળ છે. કયાં પદાર્થો તજવા જેવા છે, કયા પદાર્થો બદલવા જેવા છે, કયા પદાર્થો આકરણીય છે, શેમાં અહિત શમાયેલું છે, અને શેમાં હિત ! શાનાથી સુખ મળશે અને શાનાથી દુઃખ ? શું સાઈ છે અને શું ખરાબ ? શાંત ચિત્તે આ બધી ચિંતવના કરીશ તો તત્ત્વોનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત થશે. મળેલી બુદ્ધિ સફળ થશે.

૪૯મી બુદ્ધિબળના પ્રતાપે ૧૯૨૨ નવેમ્બર ૨૫

ધિરની સાધનામાં આપણે જ્યાં સુધીયે જઈએ ત્યાં જ વળી
ફર કરી શકીએ. સાધનામાં જો સંકારના કંડાને પૂર્ણ
માર્ગે આપણે લેવા જે જરૂર પડે ત્યાં આપણે સંકારના
લેવા જે આ રીતે લેવાની જિજ્ઞાસુતાથી અનેક સમસ્યાઓ
સંસાર તરીકે ગણા, ત્યાં પણ પાપન કરીએ તે પુનઃ
અપના પ્રવાસે સંસાર તરીકે શકીએ !

બા. ગુ. ૧૨, અધ્યાય

જ્ઞાન ગંગાના ઓવારે

જિજ્ઞાસુ આત્મા !

જ્ઞાનગંગાનું પાણી બહુ મીઠું છે. અતિ ઠંડું છે.
પરમતૃપ્તિ આપનાર છે. બરા પીઓ, અને પીવડાવો !
જ્ઞાનીઓના વચનોમાં જ્ઞાનગંગાના નિર્ભળ અરણ્યો વધ્યાં
કરે છે. એ જ્ઞાનીઓ અતિ ઉદાર છે. અતિ વાત્સલ્યથી
લવ્યાત્માઓને જ્ઞાનગંગાના ઓવારે બોલાવે છે. અને
આશ્રુથી જ્ઞાનના પાન કરાવે છે. પીઓ જ પીઓ એનો
એક ઘુંટડો અમર ફળનો આનંદ આપે છે. એ પાન
લવ્યાત્માઓ જ ઝીલી શકે છે અને પાચન પણ એજ કરી
શકે છે; અલવ્યની દોષ તાકાત નહીં !

આત્મપ્રિય ભાવિકો !

તમને અમૃતના ઓડકારની અંખના છે ? તો જ્ઞાન
ગંગાના ઓવારે આવો ! મીઠાં ઠંડા નિર્ભળ પાણી
પીઓ, અને પવિત્ર બનો ! તત્ત્વોના બાણકાર બનો !

તત્ત્વ લક્ષ્યા વગર સુક્ષિત નથી. અને સુક્ષિત વગર
અમૃતનો અધિકાર નથી.

★

બા. સુ. ૧૪, મુરવાર

મુખસાગરની સફરે

આત્મ જાંધુ!

તારે મુખસાગરની સફરે જવું છે? મુખસાગરમાં
સ્નાન કરવું છે? તો આધિ, વ્યાધિ ને ઉપાધિથી મુક્ત
બનવા પ્રયત્ન કરજે!

આધિ શમાવવા મન સાદ કરજે!

વ્યાધિ શમાવવા શરીર સાદ રાખજે! અને
ઉપાધિ શમાવવા વ્યવહાર નિર્મળ રાખજે!

આ ત્રણ ઉત્પાત તમને તોજ મુખસાગરની સફરે
જવાશે. આ સફરે શાંતિ હાથક છે પણ શરત એ કે આ
સફરમાં આધિ, વ્યાધિ ને ઉપાધિનો પડછાયો પણ નહીં
લેઈએ. ત્યાંતો લેઈએ મનની વિધરતા, વગનની
નિર્મળતા, અને કાયાની પવિત્રતા! નમ જ આ સફરમાં
વિનન કરનારા રાગ, દેષ, કૃધ્યા, અદેખાઈ, વગેરે
દુશ્મનોને હંકારવા પ્રેમતા મધુર શુંજન, ગીત, સંગીત
વિશુદ્ધ પ્રેમ અશાંતિનો વિરોધ છે; શાંતિનો મેતા છે
સુખનો પિતા છે. એ હશે તોજ મુખસાગરની સફર
મોજ માણી શકાશે!

★

પટકાશે એ તને ખગર છે? અને તું ભોંય પટકાઈશ
એ જુદો? ધનની આશા, કુટુંબપરિવારની આશા,
તંદુરસ્તીની આશા, આમ અનેક વ્રતની આશા કરી
તેનો આશક બન્યો. પણ આ સંસારમાં કેની આશાઓ
પૂરી થઈ છે? કેને ઇચ્છા પ્રમાણે ઇષ્ટની પ્રાપ્તિ થઈ છે?
હન્યવી નાશવંત સુખની આશા પણ નાશવંત છે. મૃગ
જળની મહોળ્લસ જેવી છે. માટે તું આશાનો દાસ
બનીશ નહીં, પણ અરિહંતનો દાસ બનજે!

આશાના મિનારે ચઢેલા અનેક આત્માઓ સંસારમાં
અટવાઈ ગયા. “કુંગર દૂરથી રળિયામણા” એના જેવા
આશાના રંગ ઘેરંગી મિનારા છે. આશાના મિનારા
ચણવામાં પહેલી નજરે આનંદ દેખાશે. પણ પરિણામે
આકંઠ છે. માટે આશાના તમાશા રચવા છોડી દે!

લા. વ. ૨, રવિવાર

બંધનની પરવશતા

સ્નેહી આત્મા!

સંસારમાં સ્નેહની સાંકળે તું બંધાયો છે. અને
એમાં તને આનંદ આવે છે. પણ એ આનંદ કેટલા
સમયનો?

આ સ્નેહ બંધનની પરવશતાથી ધાંચીના બેલની
માફત તે ખૂબ ચક્કર ખાધા પણ વળ્યું શું? આખર
તો બધું સુકીને જ જવાનો ને? કુટુંબના સ્નેહબંધને

અંતરનો વડોપાત

નિર્મળ આત્મનું !

તને એટલો પણ વિચાર નથી આવતો કે મારા હાથે જ એકઠા કરેલા પદાર્થો મારા નથી થતા એનું શું કારણ ? નાશવંત પદાર્થો પોતાના સ્વભાવ પ્રમાણે વ્યારે નાશ થઈ જાય છે ત્યારે તું હાથ, હાથ કરી નાખે છે. પણ અમૂલ્ય એવું માનવજીવન ધર્મ અને ધર્મક્રિયા વગરનું વાસ્તુ જાય છે એનો જરાપણ નને વડોપાત થતો નથી ! આશ્ચર્યની વાત છે ! સંસારીપદાર્થોની પાછળ તું દેટલો મૂક બની ગયો છે કે ધર્મના મર્મને સમજવાની શુદ્ધ કે શાન જોઈ જોડો છે. આ તને જરાયે શોભારૂપ નથી.

અંતરચક્ષુ જોડ ! અનુભવ નયનથી ને ! તને પોતાને જ સમજાશે કે હું જે કરી રહ્યો છું તે જોડું છે. આટલું સમજાશે તો અંતરમાં સાચો વડોપાત જાગશે. હાથ, હાથને સ્થાને હોય, હોય શબ્દભાવ આવી જશે. અને તું ધર્મના મર્મને સમજી સંસારના પદાર્થોની અનિત્યતા સમજી શકીશ !

★

ભા. વ. ૬, શુદ્ધાર

હૃદયની પ્રકૃષ્ટતા

મનના માલિક !

તોરા જીવનકાળ દિવસ્યાન સંસારમાં તે કોઈ વાર હૃદયની પ્રકૃષ્ટતા અનુભવી છે ખરી ? શાંતિનો અનુભવ

નિર્મળ થયેલો આત્મા પોતાનું કલ્યાણ સાધી જાય છે પોતપોતાનું સાચું સ્વરૂપ ભેઈ શકે છે અને જીવત માટે પણ એ આત્મા દર્શનીય બની જાય છે. નમનીય બને છે અને વંદનીય પણ ! માટે જ નયનની નિર્મળતા સંખવાનું સમન્વય છે.

ભા. ૪ ૧૦, મંગળવાર

જ્ઞાનમાં કયરો ભરીશ નહીં !

સ્વચ્છ સ્વભાવી આત્મા !

તું પોતે સ્વચ્છ છે, તારું સ્વરૂપ નિર્મળ છે; પણ તારું અંતઃકરણ કયરાથી બદલું કેમ રાખે છે ? જ્ઞાન વાટે નિંદા-વિક્રમા સાંભળવાથી કયરો ભરાય છે. આંખ વાટે અદર્શનિય અને નિંદનીય દ્રવ્યો એવાથી કયરો ભરાય છે. તાક વડે સંસારની દુર્ગંધને મુગંધ માની એમાં ભરવાવાથી કયરો ભરાય છે છબ વાટે જેન તેમ બોલવાથી વે-વિદાથી અગા કરવાથી ગદામાં ગદો કયરો ભરાય છે. અને ચરીરથી ન કરવાના કામો કરી તું તારા અંતઃકરણને મેલું કરે છે. આ ગથા કયરાના પડના પડ તારા પર વળી મળ્યાં છે. પારકી પચાતો સાંભળવામાં તને આનંદ આવે છે પણ શુદ્ધીજનોના શુદ્ધાનુવાદ અને શુદ્ધજનોની ધર્મવાણી સાંભળવા માટે તારા જ્ઞાન જાહેરા બની જાય છે. કલ્યાણકારી પાતો સાંભળતાં તારા જ્ઞાન શુદ્ધ બની જાય છે. તું સ્ફટિક

મરો નિર્મિત થોવા કામું અને કામગામી મરું એમ કહે
મે એ જ સમજાવું નથી

આ કારણે તમે કામગામી નહીં નવક અને નિર્મિત
ગતિમાં ન નાંખે તે પહેલાં મેલી કા. અને કામગામી
કામ બંધ કરી દે !

બા. પ. ૧૧. શુધાર

શરીરની સાર્થકતા

શરીરધારી આત્મા !

તમે સુંદર મનુષ્ય શરીર મળ્યું છે, સ્વરૂપવાન અને
સુડોળ શરીર મળ્યું છે તો તેની સાર્થકતા શી ? આ
શરીર તારો પરમ નિષ્કાવાન સાથી છે. તારો પડતો બોલ
ઝીલનાર છે. એટલું જ નહીં પણ તારા મુખને માટે એ
પોતાની જાતનું બલિદાન આપતાં પણ અચકાય એમ નથી.
તું એની પાસે જેવા કામ કરાવીશ તેવા કરી આપશે.
તારી બધી ઈચ્છાઓમાં સાથ આપશે. પણ તું એ જ્યાં
રાખજે કે સોનાના થાળમાં કેલસા ભરાય નહીં. જો એમાં
કેલસા જેવા કાળા કરમના ઢગલા કરીશ તો તારી નરી
સુખાઈનું અને હલકાઈનું પ્રદર્શન થશે. અને તું દુઃખી
દુઃખી થઈ જઈશ એ નફામાં. જિનેશ્વર ભગવંતે આ
મનુષ્યદેહને સોનાના થાળની ઉપમા આપી છે. એની
સાર્થકતા ત્યારે જ થાય કે જ્યારે તું માનવદેહરૂપ સોનાના
થાળમાં માનવતાની સ્થાપના કરે. વીતરાગ પરમાત્માની

પ્રતિષ્ઠા કરે. અને રાગદ્વંધની ઉત્થાપના કરી ભવની કાપણી કરે તો જ આ શરીરની સાર્થકતા છે.

ભા. વ. ૧૨, ગુરુવાર

મનને મનાવજે !

અનંત શક્તિધારી આત્મા !

તું ભલે અત્યારે મનસ્વિપણું ચાલે છે પણ એ તારું મનસ્વિપણું પોકળ છે. એમાં કંઈ માલ નથી. કહેવત છે કે “ મન હોય તો માળવે જવાય ” માટે તારું મન સુમાર્ગે વાળ જેથી તારી અનંત શક્તિ પ્રગટ થાય. અનંત શક્તિનો તું ધણી હોવા છતાં મનના કહેવા પ્રમાણે કુમાર્ગે ચાલી નમાલો બની ગયો છે. તેં મનસ્વિપણું સ્વીકાર્યું હોવાથી ધર્મના કોઈ પણ માર્ગે ભલે સરલ હોય તો પણ તને પસંદ પડતો નથી. જ્યારે સંસારના માર્ગો કાંટા, કાંકરાં અને ફાંટા વાળા હોવા છતાં તને ગહુ પસંદ છે. પરિણામે તું દુઃખના કુંગરા નીચે દટાઈ જાય છે. હવે સમજણના ઘરમાં આવ ! અને મનને મનાવ કે સંસારમાં સુખ નથી પણ સુખાલાસ છે. કુમાર્ગે જવાથી દુઃખ સાંપડે છે. ધર્મમાર્ગે જવાથી સુખ સાંપડે છે, સુખનો ખબરનો અંતરના ખુણામાં છુપાયો છે જે સમલાવી બને તે જ શોધી શકે છે. ઉંઠાણમાં ઉતર અને જોજ કર ! મનને મનાવી અનંતશક્તિનો ઉપયોગ કર !

☆

મતની મનમાં ન રહી જાય

માનનીય માનવ !

તું માનવતાના સંસ્કાર લઈને માનવ તરીકે જનમ્યો,
મોટો થયો, સમજણો થયો, જ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યું, પરણ્યો

અને સંસારી જીવનમાં ઝુકાવો હીધું. સંસારી જાન્યો સાથે
વેપારી પણ. પરંતુ કટું જકળીલાના મોહમાં ફસાઈ ગયો.
મારું મારું કરી મુઝાઈ ગયો અને માનવતાને નેવે મૂકી
હીધી. તારા સંસ્કાર સુપુત્ર દશામાં પલટાઈ ગયા. આથી તને
એટલું પણ થતું નથી કે પૂર્વલવનાં કમાણી આ લવમાં
ખચી નાળીશ. અને નવી આત્મિકકમાણી ઉપાર્જન નહીં
કરું તો આવતા લવ મારે શું ?

કોઈ વાર મન્નાણીયા વૈરાગ્યથી મનમાં લાવ જાગે
છે કે કંઈક કરવું, પણ કંઈ કરી શકતો નથી ખરું ને ?

ઓ માનવ ! હવે આ તારી મોહાધીનતા ખંખેરી
નાખ ! અને માનવતાને પુનઃ જળકાવ ! નહીં તર તારી
મનની મનમાં રહી જશે અને તું કંઈ પણ આત્મિકકમાણી
કર્યા વગર ખાલી હાથે પરલવ પાંથે ગાલ્યો જઈશ તે!
હેરાન પરેશાન થવું પડશે !

ભા. વ. અમાસ, રવિવાર

અંધારી રાતે

દિવ્ય નયનધારી આત્મા !

તું તારા દિવ્ય નયન ખોલ ! અને જો પૂર્ણિમાની
રાત જેવું સ્વચ્છ નિર્માળ એવું માનવ જીવન તને મળ્યું
છે. પણ એ જીવન અમાસની અંધારી રાત જેવું આંધળું
ન જાતી જાય અંધારી રાતે વિચાર કર કે મારું
જીવન અંધારી રાત જેવું આંધળું તો નથી ને ? તું અજ્ઞાનના

અંધારે અટવાતો રહીશ તો તારૂં જીવન ખરેખર અમાસની
અંધારી રાત જેવું અંધકારમય જ છે. આવું ઉત્તમ અને
ઉત્કલ જેવું જૈન શાસન પામીને તારા જીવનની ઉત્કલિતતા
પ્રગટ નહીં કરે તો પછી ક્યાં કરીશ ? આત્માને અજ્ઞાનની
ઓઝલમાં ક્યાં સુધી રાખીશ ? જ્ઞાન પ્રાપ્ત કર. અજ્ઞાનનું
અંધારૂં ક્યાંય અદશ્ય થઈ જશે ! અમાસની રાત વીતી
જશે ને પૂર્ણિમાની આંદની ચમકશે !

અંધારામાં જેમ આંખે દેખાતું નથી તેમ અજ્ઞાનનું
અંધારૂં આત્માના દિવ્ય નયનને ઢાંકી દે છે, આચ્છાદિત
કરી નાખે છે. વિચાર કર કે અંધારી રાતો કેટલી ત્રાસ-
દાયક છે ? તેટલું જ અજ્ઞાન આત્માને ત્રાસદાયક છે.

આ. સુ. ૧, સોમવાર

સમયનું બંધન

સૌમ્ય આત્મન્ !

તું એમ માને છે કે જેવો સમય હોય તેવું વર્તન
કરવું એ સમજ આત્માનું કર્તવ્ય છે. પણ આ તારી
માન્યતા ખરાખર નથી કેમકે સમય તો પાછીના વહેણની
માફક ચાલ્યો જાય છે. એ કોઈથી બંધાતો નથી. તો તું
તું પણ ચાલ્યા જતા સમયની માફક તારી કાર્યવાહી
ફેરવ્યા કરીશ ? તું તારી જાનને સમયના બંધને બંધાયેલી
માને છે પણ સમયનું કોઈ બંધન જ નથી. સમય તો

ક્ષણે ક્ષણે પલટાતો જાય છે તો એ બંધાય શી રીતે ?
અને તું બાંધે શી રીતે ભલા ?

જ્ઞાની પુરૂષો કહી ગયા છે કે ગયેલી ક્ષણ કદી પણ
ફરીને હાથમાં પાછી આવતી નથી. કોઈ સોનેરી સમયની
સુંદર અણુમોલ તક ઝડપી લે અને એ તકની સાથે તારું
જીવન બાંધી દે એટલે સદા માટે તને એવી સુંદર પળો
મળતી રહે ને તારા હાથે સુંદર કાર્યો થતા રહે ! તું
કૃતકૃત્ય બનતો રહે ! અવિરતગતિએ સમય ચાલ્યો જાય
છે. સુભગ પળની શોધ કર ! મનુષ્યભવની કલ્યાણી પળો
વહી જાય છે.

આ. સુ. ૨, મંગળવાર

વાઘ જેવો કદાપિ ન બનીશ !

શક્તિશાળી આત્મન્ !

તને શક્તિ મળી છે તો સન્માર્ગે વાપરજે. તને શક્તિ
મળી હોય તો સિંહ જેવો સાત્વિક બનજે ! પણ વાઘ
જેવો કૂર કદાપિ ન બનીશ. સિંહ જ્યારે ભૂખ લાગે ત્યારે
જ શિકારની શોધ કરે પણ વાઘ ? વાઘ તો ભૂખ હોય
કે ન હોય તો પણ જે મળે તેના પર તરાપ મારતો જ
રહે છે. એના જેવો કૂર અને અસંતોષી બીજો કોઈ પ્રાણી
નથી. હા, માણસ જ્યારે માણસ મટી હેવાન બને છે ત્યારે
તેને વાઘની જ ઉપમા આપવામાં આવે છે. એની ભયંકરતા
અને વાઘની ભયંકરતા સરખી ગણવામાં આવે છે. આવી

વૃત્તિનો માણસ ઘણા દૂર કર્મો જાંધે છે અને એના કડકા
 દેખ વ્યારે ભોગવવાનો અવસર આવે છે ત્યારે માથા
 પછાડે છે; અને હાય વેગ કરી મૂકે છે.

જે તારામાં આવી વૃત્તિ આવી ગઈ હોય તેા દેરથી
 નાખજે. નહીંતર ભવાંતરમાં વાઘનો જ અવતાર મળતા
 વાર નહીં લાગે. માટે એવા દૂર મનના પરિણામેને
 તિલાંજલિ આપી દેજે. સિંહ જેવો સાત્વિક જનને પણ
 વાઘ જેવો દૂર કઢાપિ ન જનીશ !

આ. સુ. ૩, બુધવાર

ભણતર ભણીને ભૂલ્યો

ભાન ભૂલેલા આત્મન !

તું ભણતર તેા ભણ્યો પણ એવું ભણતર ભણ્યો કે
 પોતાનું જ ભાન ભૂલી ગયો. આત્માનો શ્રેય માર્ગ
 સાંભળવા ન મળતાં દેહના પ્રેય માર્ગ ભણી વળી ગયો.
 મનગમતું ખાવું, પીવું, એશઆરામ અને ઈન્દ્રિયજન્ય
 સુખ તને પ્રિય લાગ્યા. એમાં જ છંદગીની શ્રેષ્ઠતા માની.
 તારા ભણતરની આમાં જ ઈતિશ્રી માની. ધન કમાવઃ
 જતાં ધર્મને ભૂલ્યો. પોતાને-પોતાના સ્વરૂપને જ ભૂલ્યો !
 શ્રેયનો માર્ગ મળ્યો દુર્લભ થઈ પડ્યો.

પ્રેયમાર્ગ દૈહિક ઈષ્ટતા સાધનાર છે.

શ્રેયમાર્ગ આત્માની ઈષ્ટતા સાધનાર છે.

પ્રેયમાર્ગ એલિક સુખની તૃષ્ણા છે. જે કદી પૂરાતી
 જ નથી. શ્રેયમાર્ગમાં આત્મિક સુખની એપણા છે જે

એકવાર પ્રાપ્ત થયા પછી પરમ તૃપ્તિ આપે છે. તારા લણ્ણતરમાં ત્રેયમાર્ગની જ ઇષ્ટતા મૂખ્ય જતાવવામાં આવી. એ સાધવા જતા તું બેહાલ જાન્યો. તારું જ્ઞાન ઠેકાણે લાવ અને ત્રેયમાર્ગ લણ્ણી મીંટ માંડ !

આ. મુ. ૫, ગુરુવાર

કુસંગના કડવા ફળ

મૃગે રંગિતાત્મા !

તને જેવી સોજાત નજે છે એવો જ તું બની જાય છે. પણ એમાં તો તને જોવાનું અને રેવાનું જ છે. ભોગજેજે જો દોઈ નડારી સોજાતના રવાડે ચડી ગયો તો તારું સત્યાનાશ વળી ગયું સમજજે.

“સોજાત એવી અસર” એ કહેવત પ્રખ્યાત છે, અને સાચી પણ છે. કુસંગ તને પાપની ઊંડી ખાઈમાં ધકેલી દેશે. પરિણામે, કુસંગના કડવા ફળ તને લયંકર રીતે ભોગવવા પડશે. અને દુનિયા તને હલકટની કોટીમાં મૂકી દેશે. કુસંગને લીધે દુનિયા તારા પર ક્રીટકાર વર્તાવશે. તારી કિંમત કુટી જવામની પણ નહીં અંકાય.

માટે એ માર્ગે જતો રહ્યો હોય તો વળી જા ! કુસંગનો કેદ તને અધોગતિના મહેમાન બનાવે તે પહેલાં જ મુન્નમાર્ગે વળી જા ! મહાકિંમતિ આ મનુષ્ય જીવનને અરણાદ ન કરીશ પણ આણાદ બનાવજે ! જો તારે સોજાતીની

જે જરૂર હોય તો કોઈ ધર્મી આત્માને તારા મિત્ર ધનાવળે!
મીઠાં કૃપા આપવા મળશે.

આ. મ. ૬, મુદ્રાદ

સત્સંગના મૂલ...

સત્સંગના રાગી આત્મા !

હવે તને જરૂર સત્સંગનો મહિમા સમજાવ્યો હશે.
જીવનમાં એની કેટલી જરૂરિયાત છે એનું મૂલ સમજાયું
હશે ? એ મૂલ્ય અમૂલ્ય છે. એનું સુખ અનંત છે. તેનાથી
મળતી શાંતિ સંસારના ત્રિવિધ તાપને શમાવનારી છે અને
આખંડ છે. એ સત્સંગનો રાગી થવા પ્રયત્ન કરજે !
સત્સંગનો રાગ તને વૈરાગ્યના પંથે લઈ જશે. વીતરાગ
બનવા માટે પ્રેરણાના સિંચન કરશે. છેવટે શાશ્વત સુખના
અમીપાન કરાવશે. ખરેખર તને કહું છું કે તને ઉન્નતિના
શિખરે ચડાવશે. વધુ શું ?

સત્સંગ એટલે સંતપુરુષોનો સંગ. એમની વાણીનો
સંગ. એ સંગનો રંગ તારા કર્મના કુરંગને સુરંગ બનાવશે.
તારું જીવન અણમોહું બની જશે. તારા સંસારમાં સત્સંગની
રંગોળી અવનવા રંગ પુરશે તું કર્મરાત્ર સામે જંગ
માંડવા સમર્થ બની શકીશ. તું સુક્રિતના અલંગ દ્વારે
જઈ ચડીશ. સત્સંગના મૂલ સમજજો અને અપનાવજો !

ભાવના તારક છે

નિરંજન આત્મનું!

આજે પ્રાતઃ શાંતીની ભાળીની આરાધનાનો ખીરો દિવસ ગ્રેઓ. શ્રી સિદ્ધભક્તના બીજા પદે શ્રી સિદ્ધ ભગવાન ગિરાજમાન છે. આજના દિવસે તું સિદ્ધ ભગવાની ભાવના ભાવિશ તોપણ તારી જઈશ. કેમકે ભાવના તારક છે. માની ઓએ કરમાવ્યું છે કે, “વાદશી ભાવના, વાદશી સિદ્ધિ.”

આજની આરાધના નિરંજન બનવા માટે છે. તું પણ તારી નિરંજન દશા પ્રાપ્ત કરવા છે “નરેશ સિદ્ધાણુ” એ પવિત્ર મંત્રનો વ્તય કરજે. કેમકે સિદ્ધ ભગવાનનો વર્ણ લાલ છે. કેમે કેમે તારી નિરંજનતા આકાર પામશે છતાં તું નિરાકારીનું ગિરુદ પામવા શક્તિમાન થઈશ.

ખરેખર તું ધન્ય છે, કૃતયુગ્ય છે કે તને આવી ઉત્તમ આરાધના કરવા માટે સુઅવસર પ્રાપ્ત થયો છે. આવા અવસર તો વિરલ ભાગ્યશાળીને જ સાપડે. તેમાં વળી ભાવનાનો ઓપ આવી વ્તય તો સાધ્યની સિદ્ધિ મુખે સધાશે. કેમકે ભાવના તારક છે.

આ. વ. ૬, સોમવાર

જૈન શાસનના રાજા

દેહ મંદિરના રાજા !

તું તારા દેહમંદિરનો રાજા છે. તારી દુનિયાનો રાજા છે. પણ આ રાજ્યને હજી તું આજ્ઞાદ નથી બનાવી

શાસ્ત્રો ક્ષેત્રમાં મને તો વારી પોતાની જ કમર દેખાય છે તારા શત્રુઓમાં મણી બદલદો કે નેને તું ? હી નથી શાસ્ત્રો મળે શ્યા કલ્યા છે, મળે પ્રશંસા છે, તું સુધાની હોય છતાં હર નથી હરી શાસ્ત્રો, નથી નળનાભિયું પ્રદર્શન થાય છે, તું આટલો જોય કોટો મેઝ બની ગયો છે ? તારા શત્રુઓ આપણા જનમળ્યું હોય તો તું પ્રથમ તારા હૃદયન સુધાનીની જોય કર !

નહીં તરે તું મને તારે પેલ્ય ક્ષેત્ર સુધાની બતાવું ?

હી નિહારકતા હીંકે પદે તો જા તરે જનમળ્ય વિદ્યામળ્ય છે મેઝને તારા હૃદયન સુધાની બતાવ, તારું હૃદય મેઝકરીના ચરણે મેંડી દે ! તારું નાન્ય મોક્ષમ આપણા જનમે, હર મેંડો આપણિયાનું ને પદના જાપ મુર્ચ્છા હીંકે તારું જનમળ્યું આપણા કરશે ! જેન આસનમાં મળે મળાન આપણા દેવતા નાન્યે તારી હૃદય સુધાની નિહારકે તારા જનમળ્યની આપણી જાન નિહાર છે.

★

આ. પ. ૧૮, મેઝવાર

જેન શાસનના મહામાત્ય

વિદ્યાવિદ્યાની આન્યા !

તું વિદ્યા તો જન જનમે પાવુ તાર્ય ન આપ્યા. હેય, જેન જેન ઉપાદેય ક્યદ્દપને ન સમજ્યા તો મનહિતની સ્પર્શના ક્યાંધી પ્રાપ્ત થાય ?

તારે શ્રી સાધુ લગવંતોના આત્મ સાધનામાં જ સદા રક્ત
 હોય છે. દરેક કષ્ટો સમતા અને પ્રસન્નતાપર્વક સહન
 કરે છે. પંચમહાવ્રતના પાલક અને આદ્યવ્રતન માતાના પનોતા
 પુત્ર શ્રી સાધુ લગવંતો આત્મ સાધનામાં જ સદા રક્ત
 હોય છે. દરેક કષ્ટો સમતા અને પ્રસન્નતાપર્વક સહન
 કરે છે. પંચમહાવ્રતના પાલક અને આદ્યવ્રતન માતાના પનોતા

તારે શ્રી સાધુ લગવંતોના આત્મ સાધનામાં જ સદા રક્ત
 હોય છે. દરેક કષ્ટો સમતા અને પ્રસન્નતાપર્વક સહન
 કરે છે. પંચમહાવ્રતના પાલક અને આદ્યવ્રતન માતાના પનોતા
 પુત્ર શ્રી સાધુ લગવંતો આત્મ સાધનામાં જ સદા રક્ત
 હોય છે. દરેક કષ્ટો સમતા અને પ્રસન્નતાપર્વક સહન
 કરે છે. પંચમહાવ્રતના પાલક અને આદ્યવ્રતન માતાના પનોતા

★

આત્મ સાધના, ગુપ્ત

સિદ્ધિ સાધાયક ગુરુદેવ

સાધક આત્મન!

તારે સિદ્ધિપદની સાધના કરતી છે? તારે આત્મ
 સાધક બનવું છે? તો સિદ્ધિસાધાયક શ્રી સાધુ લગવંતોના
 શરણે જા! ઈષ્ટ અને શ્રેયની સિદ્ધિ જલ્દી સધાશે.

પૂ. સાધુ લગવંતોનું જીવન અતિ ઉચ્ચ કક્ષાનું હોય
 છે. પંચમહાવ્રતના પાલક અને આદ્યવ્રતન માતાના પનોતા
 પુત્ર શ્રી સાધુ લગવંતો આત્મ સાધનામાં જ સદા રક્ત
 હોય છે. દરેક કષ્ટો સમતા અને પ્રસન્નતાપર્વક સહન
 કરે છે.

ૐ “નમો દંસણુસ્સ” એ પદના બપૂર્વક અરિહંત પ્રરૂપિત તત્ત્વોની સદ્ગુણાપૂર્વક અક્ષતનું આંગિલ કરજો. દેવગુરુ અને ધર્મની શ્રદ્ધા સહિત આજના દિવસની ઉત્તરવણી કરજો. સમકિતનો વાગ તારા દિલમાં વૃદ્ધિંગત થાય અને તું નિર્મળ બને.

સમકિત વિના સિદ્ધિ નથી.

આ. સુ. ૧૩, શુક્રવા

જ્ઞાન વિના નહીં જ બાન

શુણુ વિભૂષિત આત્મા !

જેમ સમકિત વિના સિદ્ધિ નથી તેમ જ્ઞાન વિન આત્મભાન આવવું પણ અશક્ય છે. એ ભાન બંધન કરવ માટે શ્રી સિદ્ધગુરુના સાતમા દિવસે ૐ “ નમો નાણુસ્સ” ના બપૂ સહિત અક્ષતનું આંગિલ અખંડ આનંદ અપાવશે. અને જ્ઞાનાવરણીય કર્મનાં દ્વય થતાં આત્મા અને પરમાત્માનું સ્વરૂપ પરખાશે. અધ્યાત્મલક્ષી જ્ઞાન જેની પાસે હોય છે તે જ જગતમાં જ્ઞાની તરીકે પ્રખ્યાત થાય છે. આવા જ્ઞાની પુરૂષો પાસે ભગવાત્માઓને જ્ઞાનપ્રાપ્તિ સુલભ બને છે.

ત્યાં સુધી અમ્યજ્ઞાનની સાધના છુવનમાં આવી નથી ત્યાં સુધી આ સંસારની રખડપટ્ટી રહેવાની જ. વ્યવહારિક જ્ઞાન ગમે તેટલું મેળવ્યું હોય પણ એ અજ્ઞાન જ છે. જ્યારે શ્રદ્ધાપૂર્વક માત્ર નવકાર મંત્ર જ આવડતો હોય તો પણ એ જ્ઞાન છે. શ્રદ્ધા વગરનું જ્ઞાન નકાસું

છે. માટે તું સમ્યગ્જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી જીવનને અજવાળા અને નિજલાન પ્રગટ કર !

આ. મુ. ૧૧, શનિવાર

ચારિત્ર વિના નહીં મુક્તિ

આચાર્યેમી. આત્મન્ !

આ મનુષ્ય જીવનમાં દર્શન (સમક્રિત) અને સમ્યગ્-જ્ઞાનની જેટલી જરૂર છે તેટલી જ ચારિત્રની પણ જરૂરિયાત છે. જ્ઞાન આવે એટલે ચારિત્ર આવે જ. ત્યાં સુધી જીવનમાં ચારિત્ર એટલે શુદ્ધ આચરણ આપ્યું નથી ત્યાં સુધી જીવનની શોભામાં વધારો થઈ શકતો નથી. અને ચારિત્ર વિના મુક્તિ પણ મળી શકતી નથી. ચારિત્રથી જ માનવ-જીવનની કિંમત અંકાય છે. વ્યવહાર માટે પણ જતાવ્યું છે કે જેણે ધન ગુમાવ્યું એણે કંઈ જ ગુમાવ્યું નથી, જેણે આરોગ્ય ગુમાવ્યું એણે કંઈક ગુમાવ્યું છે; પણ જેણે ચારિત્ર ગુમાવ્યું એણે બધું જ ગુમાવ્યું. જો તારે આત્મ-લક્ષ્મીરૂપ સમૃદ્ધિ સંપન્ન બનવું હોય તો ચારિત્ર ધર્મની ઉપાસના કર !

ૐ “નમો ચારિત્તરસ” પઠનો વ્રત કર ! ઉત્તવલતા સાધવા ઉત્તવલ અક્ષતોતું આંગિલ કર ! અવશ્ય તારું જીવન ચારિત્રમય બનશે. શ્રી સિદ્ધચક્ર ભગવાનની આરાધના આઠમા દિવસનો એજ ઉદ્દેશ છે કે ચારિત્ર વિના નહીં મુક્તિ !

તું સહી રહ્યો છે. દરેક સંસારી આત્માઓ સહી રહ્યા છે. આધિ, વ્યાધિ, અને ઉપાધિ રૂપ ત્રિવિધ દાવાનળ સળગી રહ્યો છે એ તાપ. તને એ તાપ સંતાપ ઉપજાવે છે ખરો? જો સંતાપ ઉપજાવતો હોય તો તું એ દર કેમ ભાગતો નથી? શું તને એ દાવાનળ કુખા અપાવે છે? કદિ નં જાને! એ આત્મ જાંધુ! આ દાવ તને ખાળીને ખાખ કરી ન નાખે ત્યાં મુધીમાં તું હૃદયને વીર પ્રભુની વાણીરૂપ પાણીથી જળગંજાકાર જ દે. દાવાનળ શાંત થઈ જશે. શીતલતા પ્રાપ્ત થશે. વાણીરૂપ જળના પ્રભાવ આગળ એતું અસ્તિત્વ ન રહે.

આ વ. ૧૨, શ્રી

સંસારની મોજ-કર્મફોજ એકઠી કરાવે
મોજલા માનવ!

તેં જૂળ મોજ કરી. મોજલા માનવ તરીકે ચંક જૂળ ખાધું, જૂળ પીધું, જૂળ હર્યો, જૂળ ફર્યો; પણ તને પુછું છું કે એ મોજે તને મુખના હોજમાં ન કરાવ્યું ખરું? તારું મન માને એટલો આનંદ પ્રાપ્ત થયો ખરો? મોજલા માનવ! વિચાર કર! આ એ તારું શું સાડું કર્યું? પરમાત્મા પોતે જ પ્રકાશી છે કે સંસારની મોજ માત્ર કર્મોની ફોજ જ એકઠી કરે છે. જરા સમજ, એ કર્મોની ફોજ જ્યારે તારા પર હ

કરશે ત્યારે તારી શી દશા ? એ દેાજનો સામનો કરવા જેટલી તારામાં શક્તિ છે ? હા, એક વાત છે કે જો તું ધર્મની દેાજ એકઠી કરે તો કર્મની દેાજને જરૂર હઠાવી શકે એવો બળવાન છે. પુરુષાર્થ દેારવી ધર્મસેના એકઠી કર ! ધર્મબળ પાસે ગમે તેવા બળવાનને પણ શીર ઝુકાવવું જ પડે છે. કર્મસેના પણ ધર્મસેના પાસે હુકી પાંગળી બની જાય છે. માટે ધર્મરાજને શરણે જા ! ધર્મસેનાના બળથી કર્મસેનાને હઠાવ !

આ. વ. ૧૪, રવિવાર

સંસાર અમૃતમય છે કે વિપમય ?

અમૃતધન આત્મા !

તને આ સંસાર બહુ ગમી ગયો છે. અને તું એમાં રસપૂર્વક રહેતો છે. એ સંસારનું સ્વરૂપ વિચાર્યું છે ? સંસાર કેવો છે ? અમૃતમય કે વિપમય ? એનો જવાબ તું આપી શકીશ ? નજરે દેખાતું અને અનુભવથી જોવાતું સ્વરૂપ જો !

સંસારમાં એક મોટા સાત માળના મહેલમાં નિરંતર સંગીતમય વાતાવરણ શું જ રહ્યું છે. એક બંગલામાં લગ્નના વાજાં વાગી રહ્યાં છે. એક ઘેર હંમેશાં આનંદ પ્રમોદ થઈ રહ્યો છે. એક હવેલીમાં સદા દરેકના હસતા મુખડાં નજરે ચડે છે. જ્યારે એવા જ રંગીલા સંસારમાં એક મોટા મકાનમાં નિરંતર વાગ્યુદ્ધ ચાલી રહ્યું છે. જીભાજોડી

ચાલી રહી છે. એક તરફ કોર્ટલક્ષ્મી મટતા નથી. એક
આંતુ કેટલાય લોકોને રહેવા ધર નથી, ખાવા અન્ન નથી,
પહેરવા વસ્ત્ર નથી, સદા આકંઠ અને રૂઢન, બેસુરા સૂર
સંભળાતા હોય છે. શું સમજવું. ભર્તૃહરિ જેવા મહા-
યોગીઓ પણ કહી ગયા છે કે...

‘ન જાને સંસારઃ કિમનૃતમયઃ કિં વિપમયઃ’

આ. વ. અમાસ દિવાળી, સોમવાર

દિવાળી દેશે અજવાળી

આનંદઘન આતમ !

આજ તો દિવાળીનો દિવસ ! આનંદઘન મહાવીર
આને મોજો પધાર્યા. એજ મહાવીરનો તું સોહામણો સપુત !
આજનો દિવસે મહાવીરતું ધ્યાન ધરી તું મહાવીર બનવા
પ્રયત્ન કર ! હૃદયરૂપી ચોપડામાં આત્મલક્ષ્મીના પૂજન કર !
જિતવાણીરૂપ સરસ્વતિ (શારદા) મૈયાના પૂજન કર ! પછી
સંસારનો મોહ દૂર કરવા માટે જ ગૌતમ સ્વામી જેવી
લખ્મિઓ માગજે ! શાલિલદ્ર જેવી ઋદ્ધિ નહીં પણ તેના
જેવો ત્યાગ માગજે ! અને એ ત્યાગ માર્ગને દીપાવે એવી
અભયકુમાર જેવી બુદ્ધિ માગજે ! જરૂર તું આનંદઘન
બની શકીશ. જીવનમાં જેટલી દિવાળીઓ ગઈ તેવી આ
ન જાય એ ધ્યાન રાખજે !

દિવાળી દીપકની જ્યોત લઈ ને આવે છે. એ જ્યોતના
અગકારમાં તારા જીવનદર્શન કર અને માનવતાનો દીવડો

નવન વર્ષના મંગલમણી

નમણા આગમ !

નવન વર્ષના મંગલ મણીને તને એવી જોઈ જોઈને પાકવું ? મારી તો એવી જોઈને જોઈ છે કે, 'તું સર્વનું સર્વ બન' તારા રૂઝમની પાસે અને સ્વર્ગની પાસે !

નવન વર્ષના નવ વ પગલે મારી તો એવી મોંઝાઓ છે કે તું સત્યનો પગલો બન ! ગુણનો શબ્દકારી બન ! શુભનો ભીખારી બન ! સદ્ગુણનો શિકારી બન ! નવનનો અધિકારી બન ! સુવચનનો વિદ્યારી બન ! ધર્મશ્રવણનો અધિકારી બન ! આ મારી મોંઝાઓ તારા જીવનને ઉચ્ચ ઠેકાટીતું બનાવશે, તને મદામાનવ બનાવશે.

નૂતન વર્ષના વધામણા આવ્યા ગતવર્ષની વિદાય લઈને. વધામણામાં આવેલી શુભેચ્છાઓ કે મહેચ્છાઓ તું પરિપૂર્ણ પાલક બનજે એવી મારી નૂતન વર્ષની માગણી છે.

આ વધામણા રૂપ પરચીસમા સંવત્સરની ઊગતી ઉપા તને જીવન માંગલ્ય બશે અને ગૌતમ સ્વામીનો જ્ઞાન મહોત્સવ એમાં ધર્મરંગોળી પૂરે !

ભાઈબીજની ભવ્યતા

ભવ્ય આતમ !

આજના દિવસની ભવ્યતા ઓર છે, એનું રહસ્ય અનુપમ છે કેમકે પ્રભુ મહાવીરના મોક્ષ ગમનથી દુઃખી થયેલા પ્રભુના (સંસારી) મોટાભાઈ શ્રી નંદિવર્ધન રાગને તેમની બહેન સુદર્શનાએ આજના દિવસે તેમનો શોક ઓછો કરાવા જમવાનું નોતરું આપ્યું હતું.

નંદિવર્ધન ભાઈએ પણ પ્રેમપૂર્વક બહેનના ઘેર ભોજન કરી ભાઈબીજ (ભાવલબીજ) નો તહેવાર મનાવ્યો. અને બાઈ-બહેન વચ્ચેની પ્રીતિને પ્રોત્સાહન આપ્યું.

જનમ્યો તે તો જરૂર જવાનો છે એવો બાધ આપી બહેને ભાઈનો શોક ઓછો કરાવ્યો અને શાંત કર્યા. એવી રીતે હે ભવ્ય આતમ ! તારી પણ ફરજ એ છે કે આજના દિવસનું રહસ્ય અંતરમાં ઉતારી, હૃદયમાં કેતરી, વિયોગ દુઃખે દુઃખી થતા માનવ બંધુઓને સાંત્વન આપજે ! જેનો જન્મ તેનું મરણ અવશ્ય છે. સંસારનું અનિત્ય સ્વરૂપ વિચારી મૃત વ્યક્તિની પાછળ શોક છોડી ફરીને જન્મ જ ન આવે એવા મૃત્યુને વરવા માટે પ્રયત્નશીલ બનવું.

જ્ઞાન વગરનું જીવન આંધળું કહેવાય છે. તું જ્ઞાન અને જ્ઞાનીની ઉપાસના કરીશ તો જ્ઞાનપંગમીની આરાધના કરી ગણાશે. એ જ્ઞાન સિનારે આત્માની જ્યોતિ અગ્નિક્કશે અને તારો જે મુગ્ધ સ્વભાવ જ્ઞાતા અને દૃષ્ટા તરીકેનો છે તે પ્રગટ થશે ! અને તું અપૂર્વ સમાધિનો ભોક્તા બનીશ. સમ્યગ્જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થશે. એ જ્ઞાનથી સમકિત એટલે સાચી દૃષ્ટિ પ્રાપ્ત બનશે. જ્ઞાન અને સમકિત બન્નેથી નિર્મળ આરિત્ર એટલે શુદ્ધક્રિયા કરવાની શક્તિ પ્રગટ થશે. જ્ઞાન વગરની ક્રિયા પાંગળી છે. જ્ઞાનપૂર્વકની ક્રિયા આવી જશે તો પછીતારો બેડો પાર !

કા. સુ. ૬, રવિવાર

કરમ ધરમ ના મરમ

વ્યવસાયી આત્મા !

તેં ખૂબ કરમ બાંધ્યા, બસ બાંધે જ રાખ્યા, પાછું વળીને જરાપણ જોયું નહીં. અને ધર્મ શું કહેવાય તે સમજવાની પરવા પણ ન કરી. સંસારી જીવન જીવતા જીવાત્માને કર્મ અને ધર્મ એ બે વસ્તુની સાધના કરવાની હોય છે. પણ કર્મના ફાંસલામાં સપડાયેલા જીવાત્માને ધર્મની રૂચિ અતિ અદૃષ્ટ હોય છે: અને કર્મ તો હસતાં હસતાં રાજી થઈને બાંધાય છે. આ અવળી ગંગા છે. ધર્મ જેવી મહાન વસ્તુ આજે ગૌણ બની ગઈ છે.

કર્મ અને ધર્મના મર્મ જો સમજાય તો જ કર્મ બાંધતી વખતે વિચાર આવે કે આ કર્મના મર્મે કળ શું મળશે ? એવી જ રીતે કોઈ ધન્ય પણે ધર્મના મર્મ જાણવાની જિજ્ઞાસા વાગી જાય તો ખરેખર કર્મબંધનથી આત્મા બાંધાતા વિચાર કરે. કર્મબંધન આપોઆપ અટક જતી જાય. અને ધર્મના માર્ગે પુણ્ય બંધન કરતો વ્યવસાયી આત્મા કોઈવાર શુદ્ધ પરિણામી જતી સાચો તત્ત્વજ્ઞ જતી જાય.

દા. નં. ૮, સોમવાર

મનનો મોટો મોજમાં

કલ્યાણકામી આત્મા :

નું તારું કલ્યાણ ઇચ્છે છે ખરું ? પણ કલ્યાણ રીતે રીતે ધાય એની ચાવી જાણે છે ? કલ્યાણ સાધવું હોય તો પહેલાં તો મનના મોટા ધવું પડે. છીછરા મનવાળો પહેલાં પોતાનું જગાડે છે, પછી બીજાનું. પોતાનું જગાડનાર એ કદિ બીજાનું કલ્યાણ કરી શકતો નથી, અને બીજાનું જગાડનાર પણ કદિ પોતાનું કલ્યાણ સાધી શકતો નથી. કુટુંબ-પરિવારની વચ્ચે રહેનાર આત્માને અવશ્ય મોટા મનના ધવું જ પડે. એજ કલ્યાણની કુંચી છે. જે મનનો મોટો હોય એ હંમેશા મોજમાં રહેતો હોય છે, કોઈના બોલ સહન કરી લેવા, કોઈની ગમે તેવી વાત સાંભળી લેવી અને મનમાં સમાવી લેવી એજ મોટાઈ છે. કોઈનું ખરાબ આચરણ નજરે ચડ્યું હોય તો પણ જે મનનો

★

समभाव ग्रेटले साची दृष्टि

તું એવા સ્થાને આવ્યો છે કે એ સ્થાન જ તને

તારી કર્તવ્યતાનું ભાન કરાવે છે. માનવ જેવો માનવ થઈને જો સમભાવ ન કેળવે તો તારી માનવતા કઈ રીતે પાંગરશે ? સમભાવ એટલે સાચી દૃષ્ટિ. સાચી દૃષ્ટિ એટલે દરેક પદાર્થોનું સત્ય સ્વરૂપ. આત્માનું સત્ય સ્વરૂપ, જ્ઞાનનું સત્ય સ્વરૂપ. તું સત્યની ગવેષણા કરીશ તો દરેકના સાચા સ્વરૂપને જાણી શકીશ. સર્વપ્રાણીઓને પોતાના સમાન જે માને છે એજ આત્મા સત્ય ગવેષક બને છે. પરધનને માટીના ઢેકા સમાન, પરસ્ત્રીને માતા સમાન જે માને તે જ સત્ય ગવેષક છે. એજ આત્મા સમભાવી બને છે, સાચી દૃષ્ટિવાળો બને છે. તું પણ સત્ય ગવેષક બનવા સરજાયો છે. એની પાછળ તારી મહાનતા છુપાયેલી છે. આંતરચક્ષુ પર ઝાંધેલા અજ્ઞાનના પાટા છોડી નાખ અને સત્ય ગવેષક બન ! જ્ઞાન મળશે, સાચી દૃષ્ટિ મળશે અને જીવન સફળ બનશે !

કા. સુ. ૧ લી ૧૩, શનિવાર

વેદનાનું વાદળ ક્યારે વિખરાય ?

વેદનશીલ આત્મ !

તારા પર વેદનાનું વાદળ છવાઈ ગયું છે ખરું ? અને તું પાર વગરની શારીરિક, માનસિક અને આત્મિક વેદનાઓ સહન કરી રહ્યો છે. પણ એ વેદનાઓ આવી ક્યાંથી ? તારા અંતરમાં પ્રશ્ન કર કે એ વેદનાઓ આવી ક્યાંથી ? બરાબર સંવેદન કેર ! તે વેદનાઓનું રહસ્ય સમજાશે. કરેલા કર્મના કૃપા એજ વેદનાનું રહસ્ય છે.

કેવળે રહે જો દેશ પાવોડે ને કાવોડે લગે અડધી
રહેજીમાં અને આ માન્ય પોતે પહેલે જાણુ જીવે દેશ ને

૧૯૫૫, ૧૯૫૬, ૧૯૫૭

વીર વચનામૃતના પાન

વીરના પૂજારી !

આજે સૌમાળી પૂનમ છે, અને જાતમાંગના કેટલા
દિવસ પછી. તેં તાર મનિના ગાકડે ચડી માંગીના મંત્રની
માફક જૂળ ચક્રર માર્યા. ગાવીશ દંડક અને ગાયોશી લાખ
હવાયોનીમાં તું જૂળ ચગદાશે. નરકભૂમિમાં પરમાધામી-
ઓએ તને જૂળ ચગડશે. નિર્ધનગતિમાં તેં પરધિ-
નતાના પ્રતાપે ગમ ગમ કરતાં માર પાધા અને ગમારોએ
તારા શરીરોને જૂળ ચુક્યા.

નાબુક અને નમ્રોએ એવો નરભવ પામીને સંસારના
ચક્રચકિત ચમકારામાં તું અંતઃ ગયો અને દેવ જેવો
દિવ્ય લવ મેળવી તું ચતુર હોવા છતાં ચૂકી ગયો. પણ
વીરના વચનો હૈયે ન ધાર્યા તે ન જ ધાર્યા. ધર્મ
અમતના પાન કર્યા પણ પાચન ન કરી શક્યો. તને કેટલું
કહેવું ? જોતજોતામાં આતુર્માસ પૂરું થયું. સમજીને તો
શાનમાં જ શીખામણ હોય. આમને આમ તારું આયુષ્ય
ખૂટી જશે. વીર વચનામૃતના પાન વગર ચેતવાનો અવસર છે.

છેલ્લી દિવસ

સંશોધક આત્મા !

આજે છેલ્લો દિવસ છેલ્લા માટે કહેવાય છે કે
 ચાતુર્માસના ચાર મહિના મૂંઝી તને મહાજોષ આપવા માટે
 સ્થિર રહેતા જાનકાવક શુરુદેવ ચાતુર્માસની શુદ્ધ પુરી
 મળ્યાં આજે વિદાર કરી માફ્યા જશે. પણ જોતે તારા
 વિત કાલે પોતાના કિંમતિ સમયનો જોમ આપી એ
 શુરુવરે તને જે જોષ આપ્યો એ જોષ, મહાજોષ તારી
 પાસેથી વિદાય ન થઈ જાય. એ જોષનો તું સંશોધક
 બનજે ! તને સંશોધકોરી તો જાણુ ગમે છે. પણ ધનનો
 સંશોધ સંસાર વધારે છે. જ્યારે મહાજોષનો સંશોધ સંસારને
 ટુંકાવી નાખે છે. વાળીને વળતે એ જોષ જ તને ઉપયોગમાં
 આવે છે. એ જ્ઞાની શુરુદેવોનો ઉપકાર કંઈ નેવો તેવો
 નથી. હંમેશા એ યાદ રાખજે જોમની વાળીને ગાયમાતાની
 જેમ વાળોળજે. જ્યારે સંસારી સગાઓ તને ધક્કો મારશે
 ત્યારે પરમ તારક એ શુરુ જ તારા સાચા સગા થશે.
 જોમની વાળી જ તને સંસારમાંથી ઉદ્ધરશે. માટે આજના
 છેલ્લા દિવસે છેલ્લી શીખામણ એ છે કે તું મહાજોષનો
 સંશોધક બનજે !

શ્રી પાર્શ્વચંદ્રગચ્છના પૂ. પ્ર. ખાંતિશ્રીજી મહારાજનો શિષ્ય પ્રશિષ્યાદિ પરિવાર

પ્રખરવન્તા પૂ. પ્રવર્તિની શ્રી ખાંતિશ્રીજી મહારાજ સાહેબના પદ્મધરા શિષ્યા
પરમ વિદુષી બાલે બ્રહ્મચારિણી

શ્રી મનંદાશ્રીજી મહારાજ જન્મ સં. ૧૯૭૪ દીક્ષા ૧૯૯૦ ઉનાવા (ઉ. ગુજરાત)
તેઓશ્રીના પદ્મધરા બા. બ્ર. શિષ્યારત્ન

કવિયિત્રી શ્રી વસંતપ્રભાશ્રીજી (સુતેજ) જન્મ સં. ૧૯૮૭ દીક્ષા સં. ૨૦૦૫ મોટી
ખાખર. કચ્છ.

સુબ્યક્ષ્યાની શ્રી મુમંગલાશ્રીજી જન્મ સં. ૧૯૭૬ ઉનાવા દીક્ષા સં. ૨૦૦૮ બોરિયાવી

તપસ્વિની શ્રી કલ્પલતાશ્રીજી જન્મ સં. ૧૯૭૮ દીક્ષા સં. ૨૦૦૮ કોંઠ (ધાંગધા)

બા. બ્ર. શ્રી કુંજલતાશ્રીજી જન્મ સં. ૧૯૮૮ દીક્ષા સં. ૨૦૧૧ ધાંગધા

શ્રી સુરતતાથીજ
ખા. પ્ર. જિલ્લા જન્મ સં. ૧૯૭૬ વાંકાનેર દીક્ષા સં. ૨૦૧૩ પાનસર
ધાંગઢ્રા ૨૦૧૧

